информације

ГЛАСИЛО ДЕЛЕГАТА, РАДНИХ ЉУДИ И ГРАЂАНА ОБРЕНОВЦА

ГОДИНА X
ОБРЕНОВАЦ
14. октобар 1985.
БРОЈ 102.

У СЛИЦИ И РЕЧИ

ОБРЕНОВАЦ НЕКАД И САД

Данас кад славимо четрдесет једну годину ослобођења Обреновца, прилика је да се присетимо како је наш град изгледао некад, да се присетимо обреновачке калдрме, каљавих сокака на којима су босоноги дечаци уместо лоптом, фудбал играли крпењачом не страхујући да ће наићи какав аутомобил, јер су аутомобили у то време били реткост, прилика је да се присетимо старе обреновачке чаршије ниских уцерица, да се присетимо времена кад смо до Београда путовали „ћиром" кад смо у реду стајали пред продавницама и куповали на тачкице, кад нам је главна привредна грана била пољопривреда, кад... Прилика је да се присетимо свега онога што смо имали и какви смо били некад и да упоредимо са оним што имамо данас.

Данас је Обреновац град са око 22000 становника. Поред старог дела града, старе обреновачке чаршије која је заштићена као споменик културе, никла су нова савремена, лепо уређена насеља Нема више старе калдрме и каљавих сокака. Улице су асфалтиране, са ваљаном расветом. Кроз град се шири топловод, па ће Обреновац за коју годину бити једини град у Југославији, који

Угао улице Љубе Ненадовића и Војводе Мишића — некад

има јединствени систем грејања, Стара пруга са уским колосеком више не постоји. До Београда, али и до сваке наше месне заједнице уведен је аутобуски саобраћај. Имамо чак и градску аутобуску линију. Више нисмо типична пољопривредна општина. За последњих двадесетак година интензивно смо развили нашу индустрију. Два велика колектива са око шест хиљада радника ТЕ „Никола Тесла" и „Прва искра" Барич од изузетног су значаја не само за привреду наше општине већ и за привреду Града, Републике па и читаве Југославије.

Угао улице Љубе Ненадовића и Војводе Мишића данас — старих кућа са богатим фасадама више нема

Здање Соколског дома ненад

Из године у годину наш град расте и шири се под сунцем слободе и заставом Тита.

Нека мир и слобода владају светом

Слободо, видим те док крчиш себи пут у вечност. Осећам ти на сваком кораку. Чујем твоје страсно јецање. Безброј младалачких симфонија остало је недовршено. Остали су тек започети снови, маштања, радости. Опкољена вихором суровог живота, ти си скренула мирно и достојанствено у историју. Тако си довршила недовршене приче, отпевала неотпеване песме, осветлила неосветљене истине.

И данас, ти слободо, зрачиш зраком сунца, дишеш дахом ветра, волиш најлепшом љубављу, смејеш се најведријим смехом, плачеш сузама радосницама. И данас, твоје златне косе су запрашене на далеким бојиштима Азије и Африке. Верујем да ћеш и тим дечјим очима вратити ватрени сјај и пробудити сва скривена јутра младости. Верујем да ће и они срести твоје испружене руке на чије ће длаонове смети да проспу прегршт својих тајни, прах своје чежње, олово своје муке.

И хоћу да ти дарујем слободу сву снагу и лепоту својих четрнаест година. Хоћу да ти дарујем део себе као што си ти у мени оставила део свога неба.

Филимоновић Маријана, VIII-3
ОШ „Јован Јовановић Змај"
Обреновац

Радним људима и грађанима
општине Обреновац

честитамо 14. октобар
Дан ослобођења Обреновца

ДЕЛЕГАТИ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ
И ДРУШТВЕНО-ПОЛИТИЧКИХ
ОРГАНИЗАЦИЈА ОБРЕНОВЦА

ЦРВЕНИ КРСТ

НА СВЕЧАНОЈ СЕДНИЦИ ОПШТИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Додељена признања вишеструким добровољним даваоцима крви

На свечаној седници Општинске организације Црвеног крста Обреновца, одржаној јуче у Дому културе поводом Дана ослобођења, додељена су признања Црвеног крста Србије вишеструким добровољним даваоцима крви. **Златне плакете су добили Јоцић Аљбиса**, инжењер на ТЕНТ — Б; **Радојчић Радомир**, такође радник ТЕНТ — Б и **Јоцић Александар**, радник РО „Наша школа" у Обреновцу.

Сребрни знак признање Црвеног крста Србије, за окупљање добровољних даваоца крви, додељен је **Ђајдиновић Драгану**, инжењеру заштите на раду ТЕНТ — А.

Осим ових признања, додељено је 10 златних капи за преко 10 давања крви и 40 — сребрних за преко пет давања.

Са своје стране, Општинска организација Црвеног крста је на јучерашњој седници доделила похвалнице групи грађана, најактивнијих у раду ове хуманитарне друштвене организације.

Свечаној седници је иначе присуствовало 7 делегата Организације Црвеног крста из Велике Горице, са којом се наша Општинска организација братимила прошле године на четрдесетогодишњицу ослобођења Обреновца.

Активност ове најмасовније друштвене организације која окупља 2500 активних чланова и око 6500 подмлатка, доћи ће до изражаја и у наредној акцији слоидарности која ће се спровести до 24. до 27. октобра. Раде се о прикупљању материјалних добара, одеће, намештаја и других секундарних сировина. Акција носи назив „Друг-другу", а мото је — опремимо се за случај елементарних непогода. Спроводјење ове акције подржавају све друштвено-политичке организације у Обреновцу, а очекује се масовни одзив грађана.

Гордана Симић

ОПШТИНСКА КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ДРУШТВЕНИ ПОЛОЖАЈ И АКТИВНОСТ ЖЕНА

Настављајући успешну сарадњу са женама братских и пријатељских општина, Општинска конференција жена у Обреновцу је за Дан ослобођења — 14. октобар, позвала у госте двадесетак другарица из Илијаша, Велике Горице, Требња и Ђаковице, које су јуче стигле у Обреновац.

Пошто су посетиле месну заједницу Забрежје, где су им пригодан програм приредили чланови КУД-а „Драган Марновић", гошће су присуствовале традиционалној приредби „Ама тери своме граду" у Дому културе. Иначе, Општинска конференција је у оквиру свог програма поводом прославе 14. он тобра организовала вече поезије и другарско вече за своје госте.

О томе колики је друштвени значај ових и оваквих срећа не треба говорити. Братимљење општина није нова појава, али се у сваком случају, пријатељства створена на овај начин морају неговати. Обреновац је зато јуче и данас Југославији у малом.

Осим ових узајамних посета и богате сарадње са братским општинама, Општинска конференција жена Обреновца је врло активна и на другим пољима. Организује бројне акције какве је била и борба јабука крајем септембра са масовним одзивом.

— То добија у значају посебно кад се узме у обзир да је савремена жена растрана између својих породичних обавеза. Без обзира на то, изложбе, здравствене трибине, књижевне вечери, модне ревије и друго, у организацији Општинске конференције, наилазе на велику интересовање, а свака акција је максимално подржавана управо од самих жена. — За све те акције, иницијатива је наша, а за средства смо увек наилазили на разуме ње другова из ССРН-а и општине — рекла нам је у разговору Миља Мишновић, председник Општинске конференције жена у Обреновцу.

Гордана Симић

МОСТОВИ ПРИЈАТЕЉСТВА

Вече југословенско-норвешког пријатељства

И ове године крајем септембра, одржан је традиционални XV по реду Сусрет Југословенско-Норвешког друштва, огранка у Обреновцу, чији је домаћин била ОШ „Јован Јовановић Змај".

Тридесетшест преживелих интернираца из логора широм Норвешке нашло се ту заједно са својим породицама и пријатељима евоцирајући успомене на тешка времена страдања и патњи.

Преживеле интернирце и госте поздравио је **Момчило Пешић**, председник ОК ССРН, наглашавајући да ће сећања на око сто другова из Посавине, који су далеких ратних година остали на тлу Норвешке, увек живети са нама обавезујући нас да кроз неговање ових сусрета памтимо и преносимо понољењима истину о страхотама II светског рата и о херојским подвизима наших бораца на бојиштима и јуначком држању наших народа на стратиштима широм Европе.

Присутне је поздравила и **Весна Бранковић**, бивша ученица ОШ „Јован Јовановић Змај", сада студент медицине, која је испред Југословенско-норвешког друштва, огранка у нашем граду, а на позив Норвешке владе, боравила прошле године у Трондхеиму, где је у специјалном колеџу (неког врсти Народне висоне школе) учила норвешки језик.

Весна је изнела своје утиске о Норвешкој и Норвежанима нагласивши да је то земља људи чији су домови пуни топлине као и срца домаћина.

Пријатељство Југословена и Норвежана стечено у рату, данас је мост сарадње двеју држава.

К. Н.

ЧЕСТИТКА ЗА ПРАЗНИК

Слобода је стаза радости

У четвртак, 10. октобра, у Скупштини општине, одржан је традиционалан сусрет пионира обреновачких основних школа са председником Скупштине општине, Душаном Церовићем.

Председник је поздравио пионире речима:

— На Вама је да будете добри ученици како би касније постали добри грађани, ако ове наше самоуправне социјалистичке заједнице, а на нама одраслима је да се побринемо да вам учинимо буду топле и удобне, да вам детињство буде протекло игром и безбрижношћу.

Пионири су председнику честитали празник уз обећање да ће марљиво учити како би постали корисни грађани свог друштва.

Затим је изведен крајњи програм који су пионири припремили свом домаћину, завршавајући га песмом „До слободе", јер слобода је „...стаза сновања, радости и слоге..." да би се на крају чула пионирска заклетва „Ми растемо под заставом Тита".

К. Н.

Председник у разговору са пионирима

ПРЕДСЕДНИШТВО СФРЈ ОДЛИКОВАЛО ГРАЂАНЕ НАШЕ ОПШТИНЕ

Због изузетних заслуга Председништво СФРЈ је Указом број 70 и 78 из 1985. године одликовало двадесет једног грађанина наше општине.

Орденом Републике са сребрним венцем одликован је Сретен Карић, пензионер из Обреновца.

Орденом заслуга за народ са сребрним зрацима одликовани су Андрија Вецић, пензионер из Обреновца и Душан Церовић, председник СО Обреновац.

Орденом рада са златним венцем одликовани су Драгослав Дрењанин, заменик генералног директора СОУР-а „Прва искра" Барич; Мидраг Лазић, друштвени првобранилац самоуправљања; Богољуб Стефановић, пензионер из Обреновца; Борисав Вуковић, индивидуални пољопривредни произвођач из Звечке и Милан Вуковић, секретар Секретријата за општу управу СО Обреновац.

Орденом Републике са бронзаним венцем одликовани су Милорад Драгојловић, пензионер из Сиеле; Иван Јевтић, пензионер из Уровца и Александар Ранковић, пензионер из Забрежја.

Орденом заслуга за народ са сребрном звездом одликовани су Драгољуб Братић, директор ООУР-а „Посавина"; Борина Илић Перишић, пензионер из Обреновца, Бранислав Милосављевић, пољопривредни произвођач из Бровића, Љубинка Нинковић Маринковић, радник штампарије „Напредак" и Вера Симић Јевђеновић, учитељица Основне школе „Јован Поповић".

Орденом рада са сребрним венцем одликовани су Војислав Богавац, учитељ Основне школе „Јован Јовановић Змај" и Десанка Налоперовић Булатовић, учитељица Основне школе „Јован Јовановић Змај".

Медаљом заслуга за народ одликовани су Лепосава Марковић Карић, пензионер из Обреновца и Александар Мијаиловић, радник из Бровића.

Одликовања је, у име Председништва СФРЈ, на свечаној седници 11. октобра уручио Душан Церовић, председник СО Обреновац.

М. М.

ОДРЖАНА СВЕЧАНА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНСКОГ УДРУЖЕЊА ЗАНАТЛИЈА

ЗНАЧАЈНИ РАЗГОВОРИ

Јуче је одржана свечана седница Скупштине Општег удружења самосталних занатлија, угоститеља, аутопревозника и њихових задруга, на којој су уручена признања заслужним члановима Удружења, радним организацијама и појединцима из наше општине. На истој седници су потписане Повеље о брањењу са Општим удружењима занатлија братских општина Требње и Велина Горица и пријатељске општине Илијаш.

Након свечаног дела седнице одржан је „округлог сто". Разговор се водио на тему: Дугорочни програм развоја мале привреде на основу потреба велике привреде као и њен утицај у спровођењу мера економске стабилизације.

У разговору су учествовали представници Привредних комора Града и Републике, представници Завода за продуктивност рада, представници ЈИН банке, Општег удружења „Београд", представници обреновачких друштвено-политичких и радних организација из наше општине као и чланови Општег удружења из Обреновца.

Разговор је био веома плодан. Чули су се многи предлози који заслужују посебну пажњу, али о томе ћемо писати у једном од наредних бројева нашег листа.

М. Митровић

РО „ДРАГАН МАРКОВИЋ"

ОРДЕН РАДА РКБ-у

Указом Председништва СФРЈ од 19. јула ове године, за нарочите заслуге и успехе постигнуте у унапређењу пољопривредне производње и пласману својих производа, чиме је учињен значајан допринос привредном напретку земље, Орденом рада са црвеном заставом одликована је Радна организација „Драган Марковић" из Обреновца.

РО „Драган Марковић" ове године слави четрдесетогодишњицу рада па ће одликовање бити уручено на свечаној седници Радничког савета која ће се одржати у новембру.

ОБРЕНОВАЦ

ОД ОКТОБРА ДО ОКТОБРА — КРУПНИМ КОРАЦИМА НАПРЕД

— Инвестиције не стају

Сване године у ово време, време Октобарсних празника, застанемо мало, окренемо се уназад, да сагледамо што смо урадили у времену између два октобра, колино смо напредовали и имамо ли се чиме похвалити. А ове године урадили смо доста и заиста се имамо чиме похвалити.

У време кад због изузетно високих камата друге општине стају с инвестицијама или инвестирају само оно што се мора, наша општина још увек личи на велико градилиште. Гради се на све стране. Нису у питању само производне инвестиције већ и оне друге.

Оно што је у овом тренутку најзначајније, не само за нашу општину, не само за Град већ и за Републику па и читаву Југославију то је завршетак радова на изградњи блока Б-2 ТЕ „Никола Тесла". Радови су при крају па се очекује да ће блок Б-2 снаге 620 мегавати кренути с производњом већ крајем године, дакле 6 месеци пре рока.

И ове године интензивно се радило на изградњи топловода. У мају је завршена I етапа, па су према плану за ову годину отпочети радови у III Месној заједници. Оечкује се да ће до почетка грејне сезоне сви друштвени објекти бити прикључени на топловод. Али не само то на топловод се већ прикључују и многа индивидуална домаћинства. Још прошле године погашене су све котларнице. Обреновац више не троши мазут за грејање. Кад топловод буде завршен Обреновац ће бити једини град у Југославији који ће бити прикључен на јединствени систем грејања.

Следећа значајна инвестиција је изградња водовода. Регионалног и локалног.

Ове године отпочела је изградња регионалног водовода у дужини од 40 километара. На овај водовод биће прикључене МЗ. Уровци, Ратари, Скела, Ушће, Грабовац и Дрен, дакле једна четвртина од укупног броја обреновачких Месних заједница.

Укупна вредност радова је 600 милиона динара а до сада је урађено 70 одсто радова.

Ове године грађен је водовод у Белом Пољу и „Шљивицима", проширена је секундарна мрежа у Звечкој и другим МЗ.

На подручју општине изграђени су многи нови путеви и тротоари, нови мостови, у многим селима је уведена улична расвета.

Много се радило и још увек се ради на изградњи телефонске мреже како на ужем градском подручју, тако и у сеосним месним заједницама Нова АТ централа капацитета 2000 бројева пружа могућност да до краја ове године или најкасније почетном идуће, телефонске прикључке добију грађани Обреновца у насељу Дудови, Забрежани, становници насеља Рајковац, МЗ Рвати, Звечке, Белог Поља, Мислођина и Барича.

Телефоне ће ускоро добити и житељи Скеле Стублина, Грабовца, Дражевца, М. Моштанице и других сеоских месних заједница.

Стамбена изградња не стаје. Од октобра прошле године но овамо завршено је око 450 станова у Ројковцу и Гају II, а започета је изградња још 220 станова.

У току је изградња новог објекта за смештај и чување предшколске деце. У Баричу ће ускоро отпочети изградња нове школе. Дакле ради се и гради се на све стране.

Поред инвестиција за изградњу комуналних објеката, значајна средства уложена су у пољопривреду. Изградња мелиорационих система којим је покривена велика површина пољопривредног земљишта, је при крају. Значај изградње мелиорационог система је тим већи што смо ове године донели Одлуку о спровођењу комасације у натастарским општинама, Уровци, Скела, Звечка, Кртинска, Ратари и Бргулице. Комасацијом је обухваћена површина од 8.801 хектар од тога се 3.564 хектара или 41,63 одсто налази у друштвеној а 5.232 хектара или 58,37 одсто у приватном сектору. Наша општина није једина општина у Београду која се одлучила на спровођење комасације. Исто је учинила и Палилула, али на подручју Палилуле није урађена тотална" комасација, није урађен водни режим, па је општина Обреновац једина Београдска општина која се одлучила на спровођење „тоталне" комасације.

Кад већ говоримо о пољопривреди да кажемо да је ПК РО „Драган Марковић" изградио неколико нових савремених објеката. До споменемо само неке. Нова фарма за тов јунади у Орашцу, капацитета 2500 грла у турнусу, чија је производња намењена искључиво извозу, затим нова сервисна радионица за одржавање и поправку машина у Ратарима. Изграђени су нови силоси итд. итд.

Пословање привреде

Општа је оцена да су резултати обреновачке привреде задовољавајући. Истина још нисмо у могућности да планове производње испунимо сто одсто, али јасно се осећају позитивни трендови. Физички обим производње расте брже него физички обим производње у Републици а град Београд не може да оствари ни оно што је остварено у истом периоду прошле године. Ни ове године нисмо без губитака али су губици обреновачке привреде посматрајући губитке у укупној београдској привреди незнатни. То нам наравно не даје право да се опустимо напротив. Морамо се трудити да послујемо без губитака, да остваримо што боље резултате повећавајући продуктивност рада, и економичност производње.

Ове године су примећене позитивне тенденције и на пољу спољнотрговинске размене. Увоз са конвертибилног подручја смањен је за 22 одсто, а извоз на конвертибилно тржиште већи је за 52 одсто у односу на прошлу годину.

Наставља се са већим издвајањима за материјалну основу рада и резерве. Издвајања за МОР и резерве чине више од 50 одсто чистог дохотка. Податак добија у значају ако се зна да су трошкови живота све већи и да се могло очекивати да више средстава буде издвојено за личну и заједничку потрошњу.

Но, ми и неморамо бити незадовољни издвајањима за личне дохотке. Статистички подаци говоре да су просечни ЛД у привреди општине за неколико хиљада већи од просека у привреди Града и Републике.

Већ годинама премашујемо планове запошљавања, али због великог механичког прилива становништва број незапослених се стално врти око три хиљаде.

Планови за будућност

Пред нама је нови средњорочни период. Плансик задаци засновани су на опредељењима из Дугорочног програма економске стабилизације. Главни акценат биће стављен на повећање производње у области енергетике, пољопривреде, машинске и хемијске индустрије.

Посебна пажња биће посвећена смањењу увоза и повећању извоза на конвертибилно тржиште као и развоју мале привреде. У склопу индустријске зоне у Ратарима биће изграђени нови погони „Зеленгоре" и „Памучног комбината Београд". ГЗМРО „Слобода", ће коначно изаћи из центра Града.

Наставиће се са стамбеном изградњом, изградњом топловода, водовода и других комуналних објеката.

У сусрет изборима

Пред нама је још један велики посао — избори. Предизборни састанци већ почели. Од квалитета изабраних кадрова у многоме ће зависити наш будући развој.

Зато при избору морамо водити рачуна да се на листама нађу способни, вредни, поштени и борбени људи.

Људи који ће својим радом и ангажовањем послужити као пример другима. Као што је речено на последњој седници ОК ОСК нису потребни они који добро говоре већ они који добро раде. Није време за почасне функције.

Мирјана Митровић

ВЕЛИКИ ШКОЛСКИ ЧАС

Поводом Дана ослобођења Обреновца и четрдесет година победе над фашизмом, данас је у Парку хероја, одржан традиционални Велики школски час.

Евоциране су успомене на време ратног вихора, на страдања југословенских народа на бојиштима широм наше земље, на поносне синове Посавине који су пали за наше ДАНАС.

Оживела су сећања на тешка времена изградње и обнове земље и дата обећања да ћемо чувати тековине Народноослободилачког рата и Социјалистичке револуције.

Затим је изведен културно уметнички програм у којем су учествовали Оркестар милиције града Београда, Хор „Обреновачке девојке" и солисткиња Јадранка Јовановић, прваниња Београдксе опере.

110 ГОДИНА ОД ОСНИВАЊА ШКОЛЕ У БАРИЧУ

Дан школе последњи пут прослављен у старој згради

Основна школа у Баричу, данас слави свој Дан. Име „14. октобар" ова школа носи од 1969. године, тако да већ 16 година у једном дану слави Дан школе и Дано слобођења.

Школа у Баричу је једна од најстаријих у нашој општини. Пре 110 година, на предлог црквених одбора за села Барич, Мислођин, Јасенак и Малу Моштаницу, црква је дала земљу на којој је подигнута школа. Зграда је направљена од ћерпића и чатме. Имала је две учионице и стан за учитеља. Окупљала је око 40 ученика, а први учитељ у овој школи био је свештеник Радивоје Живковић.

1906. године школа је претрпела прву и задњу генералну реконструкцију од како је настала, па до данас. Тада је стара школа порушена, а на истом месту подигнута је нова, од чврстог материјала, исте површине и распореда просторија. Та зграда — дограђивана сразмерно повећању броја ученика је и данас у функцији. Прва адаптација је извршена 1956. — када је школа добила четири учионице и две канцеларије. Десет година касније, дограђене су још четири учионице и две мале канцеларије, тако да школа данас располаже са 10 учионица и 750 метара квадратних укупне, а корисна површина је 475 квадратних метара.

Истовремено, ову школу која од 1958/59. школске године ради као потпуна осмогодишња, похађа 846 ученика распоређених у 25 одељења. Због великог броја ученика а минималног простора по ученику од 0,56 м², иако је стандардом прописано 6 до 6,5 м², школа ради шест дана у недељи, а рад се одвија у три смене.

Ситуација у истуреним одељењима у Малој Моштаници, Мислођину и Јасенку је нешто боља. Док у матичној школи свако одељење има по 33,84 ђака, дотле их у осам истурених одељења има ло 18 у просеку.

Тако, и у таквим условима ради Основна школа у Баричу. Међутим, већ идући Дан школе и Дан ослобођења, биће прослављен у новој школској згради, или једном њеном делу, ако не буде у целини завршена. Мештани Барича врло добро увиђају неопходност изградње нове школске зграде. Зато и петогодишњи месни самодопринос, заведен крајем 1983. године, по стопи од 10 одсто од пољопривреде, 2 одсто од личног дохотка грађана и 0,05 одсто од власника зграда за одмор и рекреацију, предвиђа да се средства убрана на овај начин у прве три године, заједно са средствима Самоуправне интересне заједнице основног образовања, као учешћа за кредитна средства, искористе за изградњу нове школе. Нова школска зграда, са 24 учионице, како је предвиђено, решиће садашње просторне проблеме.

Гордана Симић

ИЗ ПРОГРАМА ЗА ПРАЗНИК

Отворена збирка архивске грађе Обреновца

У оквиру програма обележавања октобарских празника у петак, 12. октобра у Матичној библиотеци „Влада Аксентијевић" — отворена је Збирка архивске грађе Обреновца, и изложба ликовних радова обреновачких сликара на којој су се својим сликама, обреновачкој публици, представили Бранислав Јујичић, Илија Вићић, Раде Ђорђевић, Десимир Денић, Горан Десанчић, Милош Милошевић, Божа Бузејић и други.

Затим је изведен културно-уметнички програм у којем су учествовали ученици награђени на литералном конкурсу „НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ" и Ансамбл „Мали ренесанс".

То је уједно била прилика да се учесницима Конкурса уруче награде за најбоље литералне саставе.

К. Н.

САСЕДНИЦЕ ОПШТИНСКОГ КОМИТЕТА ОСК

ДОНЕТА ОДЛУКА О ОДРЖАВАЊУ ИЗБОРА

Крајем септембра одржана је седница Општинског комитета ОСК на којој је расправљано о задацима Организације Савеза комуниста у Обреновцу у предстојећим изборима. На истој седници донета је Одлука о одржавању избора у ОСК у нашој општини, формиране су радне групе које ће пратити ток предизборних и изборних активности и одређени рокови за одржавање предизборних и изборних састанака у основним организацијама СК.

О задацима ОСК у предстојећим изборима уводно излагање је дао **Драган Петровић,** секретар Председништва ОК ОСК.

У свом излагању Драган Петровић је нагласио да се избори одржавају у сложеним условима, у време кад све субјективне снаге друштва бију битку за превладавање нагомиланих проблема и противуречност са којима се суочавамо.

Сви проблеми који су притискали и притискају целу нашу земљу нису мимоишли ни нашу друштвено-политичку заједницу, али се мора рећи да резултати које постижемо нису за потцењивање.

Наша општина је остварила и остварује завидне резултате у решавању комуналних проблема. Са инвестицијама се и у ова тешка времена кад су камате огромне, не стаје.. Запосленост стално расте. Просечни лични дохоци у привреди наше општине већи су од просека у Граду и Републици. Физички обим производње брже расте од физичког обима производње у Републици док у Граду не може да се оствари ни низо из прошле године. Но, све ово не значи да се није могло урадити и више и боље. Зато с правом истичемо да наш политички интерес није одржавање постојећег стања већ борба за промене на боље.

Предстојећи избори треба да буду чинилац тих промена.

Драган Петровић је подсетио присутне да су комунисти у расправи по Предлогу закључака 13. седнице ЦК СКЈ, посебно истицали проблеме везане за кадровску политику.

ЦК СКЈ је на својој 16. седници, сумирајући целокупну партијску расправу, између осталог закључио да нико нема право да заобиђе, омаловажи и изневери демократске захтеве двомилионског чланства и најшире социјалистичке јавности. Усвојени закључци су обавеза за све организације и органе СК, за све комунисте у свим организацијама и институцијама. Зато комунисти имају обавезу да изврше квалитативне кадровске промене. **Они које бирамо морају бити способни, самоуправно опредељени, морално чисти и поштени људи, људи који ће бити спремни да се боре са свим проблемима и из те борбе изађу као победници. Није време ни за какве почасне функције. Потребни су нам људи који ће својим радом и ангажовањем утицати да што пре превазиђемо проблеме са којима се сусрећемо. Нису нам потребни они који уместо да добро раде добро причају, они који се боре, али се боре за себе, они који желе да преко политичких функција обезбеде повлашћени положај.**

У расправи по Предлогу закључака 13. седнице ЦК СКЈ комунисти су инсистирали да се приликом избора на листи нађе више кандидата, па ће у предстојећим изборима та пракса бити заступљена.

Основне организације СК обавезна су, не само да евидентирају и предлажу већ да у целини разматрају и оцењују предлоге кандидата за све органе СК. Ни један предлог не може доћи на листу без образложења и расправе у средини у којој кандидат делује. Приликом предлагања мора се обезбедити пуна јавност. Посебна пажња треба да се поклони избору младих, перспективних, вредних и борбених људи којима функција неће бити само одскочна даска за друге важније функције.

Почели предизборни састанци

Након седнице Општинског комитета ОСК на којој је донета Одлука о одржавању избора у ОСК у Обреновцу утврђени су термини за одржавање предизборних и изборних састанака.

Предизборни састанци у основним организацијама Савеза комуниста су већ почели и треба да се заврше до краја октобра. За новембар су планирани изборни састанци, а за децембар конституисање сталних акционих конференција.

Избори за Општински, Градски комитет и за више органе СК одржаће се у наредној години.

М. М.

Од изузетног су значаја избори у ООСК. На предизборним састанцима који треба да се заврше до краја октобра свака Основна организација мора критички да анализира свој рад и процени стварни допринос сваког комунисте. Ова анализа мора бити полазна основа за предлагање, оцену и избор.

Поред избора у Савезу комуниста, комунисти имају задатак да се ангажују у изборима осталих друштвено-политичких организација и делегатских скупштина.

Петровић је посебно истакао да избори не смеју бити ствар стихије и неорганизованости. Координација је неопходна, али не сме се дозволити да дође до групашења, приватизације, затворености, подаништва и каријеризма.

Углед мора бити стечен радом као највишом вредношћу.

Након излагања секретара Председништва ОК ОСК за дискусију су се јавили Момчило Пешић, Драган Глумчевић, Милан Вуковић, Душан Церовић, Радисав Маринковић, Петар Динановић, Борисав Вуковић.

Општи је закључак да на комунистима лежи велика одговорност и да се предстојећим изборима мора поклонити потребна пажња.

М. Митровић

ПРЕКВАЛИФИКАЦИОЈМ ДО РАДНОГ МЕСТА

Јединствен пример солидарности запослених и незапослених

— Заједничким средствима до радног места. — Преквалификација — допринос продуктивном запошљавању. — Запосленост у Обреновцу у наглом порасту —

Неколико година уназад Обреновац се, по броју незапослених узастопно налази на првом месту у Граду, а међу првима у Србији. Све друштвено-политичке структуре наше општи не уложиле су максималне напоре да се постојеће стање измени на боље. Још 1983. године дошло се на идеју о удруживању средстава за отварање нових радних места. Та идеја је убрзо прерасла у стварност па је јуна исте године потписан Самоуправни споразум о издвајању 1 одсто из дохотка за отварање нових радних места и брже запошљавање у општини. Овај споразум је потписало око 80 организација удруженог рада, радних заједница и других субјеката са територије општине Обреновац.

То је био јединствен пример солидарности запослених и незапослених не само у нашој општини и Београду већ и у Србији.

Да је то био прави и једини начин који ће допринети бржем запошљавању доказало се и у пракси.

Улагањем заједничког динара у различите програме, првенствено програме мале привреде оправдало је сврху споразума.

300 жена на преквалификацији

Од око двадесетак одабраних програма у које се улаже заједнички динар, неки програми су реализовани, други у фази реализације, а има и оних који су тек у фази припрема.

Упоредо са отварањем радних места, и то за производна занимања, у организацији Градске и Општинске СИЗ-е запошљавања врши се преквалификација непроизводне и суфицитарне радне снаге у производна и дефицитарна занимања, у зависности од потреба, што доприноси продуктивном запошљавању.

НИНА ВУЈОВИЋ — МАТУРАНТ ГИМНАЗИЈЕ

Хвала онима који мисле и на нас

— Дванаест година сам без запослења. Пет година сам само на евиденцији ОСИЗ-е запошљавања. Мајка сам једног детета које је већ пошло у школу. Понуђена ми је преквалификација коју сам прихватила. Мислим да је ово права ствар бар за нас жене, зато се у име свих оних које мисле као ја захваљујем радним људима наше општине, тј. запосленима јер су издвајајући свој динар у заједничку касу за отварање нових радних места мислили и на нас незапослене.

Тако је почетком октобра три стотине жена прихватило преквалификацију, припремајући се за конфекционарне у „Зеленгорином" погону чија је изградња отпочела у делу индустријске зоне Рвата у Обреновцу.

Јер, како нам је **Раде Васиљевић,** вршилац дужности секретара ОСИЗ-е запошљавања у разговору рекао:

— Потребе овог „Зеленгориног" погона су процењене на око пет стотина радника, углавном конфекционара и то женске радне снаге. У друштвено-политичкој заједници наше општине договорено је да незапосленима понудимо преквалификацију. Тако је три стотине жена — матураната гимназије, економских, хемијских и других техничара, продаваца, новинара сарадника и других који дуже време чекају на посао, пристало на преквалификацију уз гаранцију која им се нуди, а то је — сигурно радно место. Све су то жене до 27 година старости, спремне на обавезе које их за стројем у фабрици буду чекале.

Преквалификација је почела првог октобра и трајаће пет месеци када се планира завешетак погона и његово пуштање у рад.

ВЕСНА ЛАЗИЋ — ТУРИСТИЧКИ ТЕХНИЧАР

Од сна до стварности

— У звању туристичког техничара већ шест година се налазим на евиденцији ОСИЗ-а запошљавања. Сви покушаји да се запослим бивали су безуспешни. Понуђену преквалификацију сам прихватила схвативши да је то најбољи а можда и једини начин да у скорој будућности дођем до сталног запослења. Радим преко Омладинске задруге све што ми се понуди, јер сам без икаквих средстава за живот. Тако ће овом преквалификацијом бити прекраћене моје шестогодишње муке у потрази за послом, а досадашњи снови се претварају у стварност.

— Трошкове преквалификације сносиће Градска и Општинска СИЗ-а запошљавања, а дванаест милиона динара, колико су трошкови преквалификације, поред обезбеђеног превоза, ексу мала издвајања која чини наша заједница, нагласио је Васиљевић.

— Морам рећи и то да су све учеснице у разговору о преквалификацији изразиле захвалност свим радним људима наше општине који су у овим, иначе, врло отежаним условима привређивања, потписивањем Споразума, смогли снаге да издвоје средства и на тај начин потпомогну бржем запошљавању.

Напори које су друштвено-политичка заједница и радни људи општине учинили на овом плану, има значаја не само са становишта бржег запошљавања већ и привредног развоја, јер је овај програм „Зеленгоре" везан за извоз.

Сада, када анализирамо резултате у области запошљавања, иако се сталним механичким приливом становништва повећава и број на евиденцији који траже посао, можемо смело рећи да нам запосленост расте по стопи, често, и преко седам одсто и да се задње време налазимо у завидном положају у односу на остале београдске општине, град Београд и шире.

Каћуша Николић

Обележавајући Дан ослобођења Обреновца и 40 година победе над фашизмом, након претходних консултација и иницијатива грађана из месних заједница и радних људи из основних организација удруженог рада, друштвено-политичких организација и других организација и заједница , а на предлог Комисије за одликовања, Одбор за доделу Октобарске награде општине Обреновац, на седници одржаној 8. октобра 1985. године, на основу члана 6 Одлуке о установљењу Октобарске награде општине Обреновац, донео је

О Д Л У К У

Да се поводом Дана ослобођења Обреновца, на октобарској свечаној седници, за посебно залагање и остварене резултате у развоју социјалистичких, самоуправних, друштвено-економских односа, доприноса општем развоју Општине, за повећање производње и продуктивности рада, за допринос јачању братства и јединства југословенских народа и народности, јачању општенародне одбране и друштвене самозаштите и за допринос на развоју културно-просветних, образовних, социјално-здравствених, спортских и других вредности Општине и њених делова, додели и то:

I — ОКТОБАРСКА НОВЧАНА НАГРАДА ОД ПО 15.000.— ДИНАРА СА ПЛАКЕТОМ ОБРЕНОВЦА

ТИМУ СТРУЧЊАКА ИЗ СОУР „ПРВА ИСКРА БАРИЧ — FO НАМЕНСКА ПРОИЗВОДЊА"

1. АЛЕКСАНДРУ ЂОРЂЕВИЋУ, дипл. инг. технологије,
2. ДРАГУТИНУ ЛАЗАРЕВИЋУ, дипл. инг. технологије,
3. ЗДРАВКУ ЈОВАНОВИЋУ, хемијском техничару,
4. МИЛАНУ МАРИЋУ, дипл. инг. технологије,
5. СТЕВАНУ МИЉУШУ, дипл. инг. машинства,

— за иноваторство и изванредан допринос унапређивању и усавршавања производње у СОУР-у „Прва искра" Барич РО „Наменска производња".

II — ПЛАКЕТА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

1. РАДНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ ШТАМПАРИЈА И КЊИГОВЕЗНИЦА „НАПРЕДАК" ИЗ ОБРЕНОВЦА

— за изванредан допринос и постигнуте пословне резултате у свом 31-годишњем раду.

2. УСТАНОВИ ЗА ДНЕВНИ БОРАВАК ПРЕДШКОЛСКЕ ДЕЦЕ И ДЕЦЕ МЛАЂЕГ ШКОЛСКОГ УЗРАСТА „ПЕРКА ВИЋЕНТИЈЕВИЋ" ИЗ ОБРЕНОВЦА

— за успешан дугогодишњи рад на подизању и васпитавању генерација младих и плодну сарадњу са образовним и културним институцијама Општине и Града.

3. МЕСНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ ЗВЕЧКА

— као једној од најнапреднијих и најразвијенијих месних заједница на подручју општине Обреновац.

4. КУЛТУРНО-УМЕТНИЧКОМ ДРУШТВУ „ДРАГАН МАРКОВИЋ" ИЗ ЗАБРЕЖЈА

— за 50 година успешног рада и велики допринос у јачању, омасовљењу и афирмацији културно-уметничког аматеризма на подручју наше Општине и шире.

III — У ЗНАК ЈАВНОГ ПРИЗНАЊА ЗА НАРОЧИТЕ ЗАСЛУГЕ У РАДУ НА РАЗВИТКУ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ, ДОДЕЉУЈЕ СЕ ПЛАКЕТА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ, И ТО:

1. АЛЕКСАНДРУ МАРКОВИЋУ, техничару из Барича
2. АЛЕКСАНДРУ НЕШИЋУ, учитељу из Обреновца
3. БОГОЉУБУ ЈОВАНИЋУ, дипл. економисти из Обреновца
4. БОРИВОЈУ ТОМИЋУ, алатничару из Обреновца
5. БРАНИСЛАВУ ВУЈИЧИЋУ, ликовном уметнику из Обреновца
6. ДИВНИ ЛУКОВИЋ, економском техничару из Обреновца
7. ДРАГИШИ ВУЈОШЕВИЋУ, професору из Обреновца
8. ДУШАНУ МАРЈАНОВИЋУ, земљораднику из Грабовца
9. ЖИВАНУ ВИЋЕНТИЈЕВИЋУ, економисти из Обреновца
10. ЖИВОРАДУ ИЛИЋУ, земљораднику из Орашца
11. ЖИВОРАДУ МАРКОВИЋУ, пензионеру из Обреновца
12. ЖИВКУ ПАВЛИЧЕВИЋУ, пензионеру из Обреновца
13. ЗОРАНУ МИХАЈЛОВИЋУ, машинбраварy из Обреновца
14. ИВАНУ ДЕСПОТОВИЋУ, економском техничару из Белог Поља
15. МАРКУ ЈОВАНОВИЋУ, пензионеру из Забрежја
16. МИЛАНУ ВУКОВИЋУ, земљораднику из Звечке
17. МИЛЕНКУ СИМИЋУ, раднику из Обреновца
18. МИЛОЈУ МАРИЋУ, земљораднику из Снеле
19. МЛАДЕНУ МИТРОВИЋУ, службенику из Обреновца
20. НИКОЛИ ДЕЛИЋУ, електротехничару из Обреновца
21. ПАВЛУ НИКОЛИЋУ, новинару из Обреновца
22. РАДИСАВУ МАРИНКОВИЋУ, КВ раднику из Звечке
23. РАДМИЛИ КОЈИЋ, домаћици из Дрена
24. РАДМИЛИ ШУГИЋ, пензионерки из Обреновца
25. СЛОБОДАНУ БРАНКОВИЋУ, ученику из Белог Поља
26. СРЕТЕНУ ЈОВИЧИЋУ, пензионеру из Ратара
27. СТЕВАНУ ТОПАЛОВИЋУ, КВ раднику из Кртинске

ОДБОР ЗА ДОДЕЛУ ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

На седници Председништва Општинске конференције ССРН Обреновац, одржаној 10. јануара ове године, утврђене су и послате свим месним заједницама Предлозиције за такмичење месних заједница на територији наше општине.

Као и ранијих година такмичењем је обухваћена целокупна активност на економском, друштвено-политичком, културном и спортском развоју месних заједница.

У такмичењу су учествовале све месне заједнице са нашег подручја.

На основу писмених извештаја о раду и обилазак лицу места стечаја утисак о резултатима рада, ска једног броја месних заједница да би се и Општински жири за такмичење месних заједница на својој седници, одржаној 10. октобра 1985. године, једногласно донео је следећу

О Д Л У К У

Да се за најбољу месну заједницу у 1985. години прогласи III месна заједница Обреновац којој поред Плакете Општинске конференције ССРН Обреновац, припада и новчана награда у износу од 25.000 динара.

Да се за освојено ДРУГО место додели новчана награда у износу од 15.000 динара, месној заједници Снела.

Да се за освојено ТРЕЋЕ место додели новчана награда у износу од 10.000 динара, месној заједници Дражевац.

ОПШТИНСКИ ЖИРИ ЗА ТАКМИЧЕЊЕ МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА ОБРЕНОВАЦ

У ОКВИРУ ПРОГРАМА СВЕЧАНЕ СЕДНИЦЕ, УЧЕСНИЦИ СУ УПУТИЛИ ТЕЛЕГРАМ

Председништву Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Председништву Централног комитета Савеза комуниста Југославије

ДРАГИ ДРУГОВИ,

Обележавајући Дан ослобођења Обреновца и четрдесет година победе над фашизмом , учесници свечане седнице Скупштине општине Обреновац, радни људи и грађани наше општине и овом приликом изражавају одлучност и спремност да наставе Титовим путем самоуправљања, братства и јединства, несврставања.

Нећемо заборавити херојске дане када су најбољи синови и кћери Посавине и свих наших народа и народности кренули да извојују победу и слободу чије плодове данас уживамо.

Чврсто следимо бесмртно Титово дело и револуционарну акцију Савеза комуниста Југославије, налазећи у њима сталну инспирацију за нова стваралаштва, за ново и лепше сутра.

Поносни смо на победе које смо остварили на челу са Савезом комуниста и другом Титом, сигурни да ћемо успешно савладати и данашње тешкоће са којима се суочавамо.

Савез комуниста Југославије је отворио перспективу даљег кретања наше револуције. Сада се организујемо и непосредно ангажујемо да обезбедимо остваривање утврђених циљева и задатака. Зато у пуној мери подржавамо све акције Савеза комуниста, борбом за јачи утицај радничке класе и већу афирмацију удруженог рада у нашој средини, јачањем и развијањем независности и снаге Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, ширењем братства и јединства наших народа и народности, за добробит и личну срећу свих нас.

УЧЕСНИЦИ СВЕЧАНЕ СЕДНИЦЕ
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

ТИМ ИНЖЕЊЕРА И ТЕХНИЧАРА РО „НАМЕНСКА ПРОИЗВОДЊА"

ПРИЗНАЊЕ ЗА ДУГОГОДИШЊИ РАД

Плакета општине Обреновца и новчана награда од по 15.000 динара припала је ове године тиму инжењера и техничара РО „Наменска производња" из састава СОУР-а „Прва искра" Барич, тиму који је након неколико година напорног рада освојио производњу нове врсте експлозива и тако уштедео и колективу и друштву у целини непроцењива материјална средства, а истовремено допринео већој борбеној спремности целе наше земље.

Ради се о једном од наменских производа који производе још четири земље у свету, па су зато многи заинтересовани да откупе лиценцу.

Драгутин Лазаревић, Александар Ђорђевић, Милан Марић, дипломирани инжењери технологије, Стеван Милуш, машински инжењер и Здравко Јовановић хемијски техничар, већ неколико година заједно раде на освајању новог производа.

Уложили су много труда али су на крају ипак успели.

Посетили смо их и у заједничком разговору покушали да сазнамо како су успели да ураде оно што многи други у свету не могу?

— Имали смо среће да баш ми добијемо овај посао — рекли су нам Тада прилика се не пружа често.

— Радили сте сами?

— Не. Многи су нам помогли. Ова кав посао не могу да обаве петорица.

— Пошто је ово специфична, наменска производња, сигурно нисте могли много да се ослањате на искуства других?

— Нисмо. Истраживали смо, ризиковали. Све што смо урадили наше је. Није било рецепта. Рецепт смо написали ми.

— Посао којим се бавите је доста ризичан. Једна мала грешка и... Осећате ли страх док радите?

— Не, ве ћ смо навикли, али опрезност и бистра глава су неопходни.

— Сви сти ви врсни стручњаци у свом послу, па ипак за овану врсту посла неопходна су увек нова истраживања, нове идеје и богато искуство. Да будемо искрени очекивали смо много старије саговорнике, а ви сте млади људи.

— Можда смо по годинама млади, али дуго радимо на овим пословима, стекли смо неканво искуство. А идеје, идеје се рађају само по себи. Не очекивано, изненадно. Што нашу у ни канво време. На пример, данима не можемо да решимо неки проблем, а онда одједном у сред ноћи се „упали сијалица" у глави.

— Налазите ли задовољство у оно ме што радите?

— Сваки напредак причињава задовољство.

— Како се слажете као тим?

— Слажемо се и добро сарађујемо.

— Друните ли се ван радног времена?

— Друнимо се мада имамо мало слободног времена.

— Поред стручног рада и ангажовања на радним местима, ви сте и ак тивни и у раду самоуправних органа. Ето Здравко, је на пример, председник Радничке скупштине на нивоу СОУР-а. Како успављујете своје обавезе?

— Кад се хоће све се може — каже Здравко Јовановић.

— Видимо да сте вреднич Шта намеравате даље.

Плакета и новчана награда припала је њима

— Усавршаваћемо оно што смо већ направили.

Кад је тако желимо вам пуно успеха у даљем раз у и срећно.

Мирјана Митровић

ШТАМПАРИЈА „НАПРЕДАК" ДОБИТНИК ПЛАКЕТЕ ОБРЕНОВЦА '85

ОД ЈЕДНОГ ДИНАРА ПРАВЕ ДВА

Један од колектива који је добитник овогодишње Октобарске Планете Обреновца је Радна организација штампарија и књиговезница „Напредак".

Штампарија има дугу историју. У Обреновцу је и пре рата постојала приватна штампарија у којој су штам пани леци, прогласи и други материјали Комунистичке Партије. После рата, радила је под именом „Посавина" до 1954. године када прераста у предузеће „Напредак" са данас релативно савременом технологијом.

Кажемо — данас, јер се до 1983. године радило у веома отежаним условима. Три одвојене зграде, дотрајале и неподобне, потпуно су онемогућавале организовану производњу. Висини материјални трошкови утицали су на цене услуга, а недовољна ис коришћеност капацитета такође се не повољно одражава на пословне резултате. Оно што задивљује је то да и у таквим условима „Напредак" од 1960. године бележи и постиже само позитивне резултате пословања.

Од 1983. године, када су захваљујући сопственом учењу и делом разумевању и помоћи шире друштвене заједнице, добили нове пословне просторије, „Напредак" је кренуо напред пуном паром. Бољи услови рада су имали знатан утицај на резултате пословања. То показују и пословни резултати остварени у првој половини ове године. Упоређени са истим периодом претходне године, укупан при ход је у порасту за 116,36 одсто, доходак за 62,83 одсто, чист доходак за 61,48 одсто. Просечни нето лични доходак по раднику износи 34.146 динара.

Без обзира на то што им машине нису баш на нивоу најсавременије те хнологије, запошљено је нових шест радника и уведен рад друге смене.

Детаљ из штампарије „Напредак"

Октобарско признање и резултати које овај колектив постиже били су повод да посетимо Штампарију и замолимо Николу Радовановића директора штампарије да нам каже како успешу д постижу добре пословне ре зултате с обзиром на мали број рад ника и не баш сјајно стање машина.

— Мора се, — каже он. Сви радимо све. Лано је бити домаћин у богатој кући. А ми, од једног динара правимо два. Штедњом и радом постижемо то да нисмо друштву на терету. Сад поготову кад имамо нове пословне просторије. Раније су радници у истој просторији и радили са оловом и јели. Сада је већ далеко бо ље, а да се ради — мора се. У нашем случају људски фактор и несебично залагање били су одлучујући и онда кад нам је било најтеже.

Колектив који у свом раду наступа са таквим уверењем заслужује плакету свог града, као признање њи ховом раду.

Гордана Симић

КУД „ДРАГАН МАРКОВИЋ" ИЗ ЗАБРЕЖЈА

ЈОШ ЈЕДНО ВРЕДНО ПРИЗНАЊЕ ЗА ПЛОДАН РАД

Аматерско културно уметничко друштво „Драган Марковић" из Забрежја, које ове године слави пола ве ка постојања, уврстило је међу много бројне похвале и признања овогодишњу Октобарску плакету Обреновца.

За протекних 50 година рада кроз КУД „Драган Марковић" прошле су бројне генерације младих који су се кроз игру и песму друниле, уздизале и васпитавале у социјалистичком духу, негујући народни фолклор свих народа и народности. За самопрегран рад нису изостала многобројна признања и награде. Довољно је споменути само 1983. на такмичењу „Расти и цветај земљо радних људи — одржаном у Београду, годину, када су захваљујући високом уметничком квалитету ансамбла, у конкуренцији од 120 друштава, освојили три прва места: — за игре из Западне Херцеговине, за ношњу и за кореографију, друго место за уметничко руковођење и треће место за народни оркестар.

Сарадња Друштва са сличним друштвима из других република, на завидном је нивоу. Зато је од Савеза аматера Србије, поводом 50-тогодишње интензивног рада и постојања, ово Друштво добило Златну плакету.

За последњих 10 година, кроз Друштво је прошло 3.000 чланова која су извели 250 концерата, а виде ло их је преко 140 хиљада гледалаца.

Са 320 активних чланова и шест секција у свом саставу, Друштво негује пре свега изворни фолклор. У он виру Друштва ради посебна школа фо клора, коју похађају и најмлађи чланови — пионири и они најстарији са преко 30 година.

Друштво располаже веома богатом народном ношњом у вредности од седам милиона динара која се бри жљиво чува и повремено допуњује.

Вредна је пажње акција сакупљања старих фотографија од оснивања Друштва, која је у току. Над се заврши, Обреновчани ће имати јединствену прилику да погледају изложбу ста рих фотографија и ношњи у организацији КУД „Драган Марковић".

Стално учешће на општинским, па дним и републичким такмичењима, као и многобројна признања, довољно говоре да је овогодишње октобарско признање — Планета општине Обреновца, припало људима који су за служили.

Гордана Симић

РАДМИЛА КОЈИЋ

ИМАМ ВРЕМЕНА ЗА СВЕ

Једна од овогходишњих Плакета општине Обреновац припала је **Радмили Којић**, домаћици из Дрена.

Кад смо је посетили у њеном дому и саопштили разлог посете, Радмила се искрено изненаднила. Честитку за освојену Плакету примила је готово са неверицом.

— Нисам знала да сам добитник Плакете — рекла нам је снебивајући се. Изволите, уђите. Ја сам као и увек у послу.

Увела нас је у кућу. А у кући, као испред куће много цвећа.

— **Гајите цвеће?**

— Ах, ја волим цвеће.

— **Имате времена и за то, поред свих других обавеза. Чули смо да поред свих оних послова које раде све жене, брига о деци, кување, прање, пеглање, чишћење куће, радите у пољу, гајите стоку, али сте активни у раду месне заједнице, члан сте делегације земљоделника месне заједнице, члан Општинске организације Црвеног крста, били сте члан Секретаријата МО СК. Како све стижете.**

— Стижем. Имам времена за све.

— **Шта каже ваш супруг кад пођете на састанак. Да ли се љути?**

— Не, не љути се. Има разумевања. И сам је активан.

— **А посао у кући, на пољу, да ли трпи?**

— Мој муж и ја делимо све послове. Оно што не урадим ја, уради он и обрнуто.

— **Млади сте, тек вам је 33 године, а имате велику децу. Већ су сре дњошколци?**

— Јесу. Млада сам се удала, па су нам деца већ велика.

— **Имате ли времена за њих? Колико се друкчите, шта радите над обавите све послове у кући и на пољу?**

— Када деца дођу из школе, прво што урадимо то је заједничко читање новина и разговор. Причамо о свему, шалимо се. Немамо много могућности за изласке, али се дружимо са другим породицама.

— **Цео свој живот провели сте у Дрену? Дрен је без сумње лео. На вама се види да сте задовољни. Па, ипак да ли сте некад пожелели да одете некуд, да радите нешто друго?**

— Нисам. Срећна сам и задовољна. Свој живот уредила сам онако како ми највише одговара. Имамо све што нам треба. Породица ми је дивна. Слажемо се. То што много радимо и није тешко страшно. Нисмо у граду, али се и у селу лепо живи.

Радмила Којић у свом дворишту

Кад се зажелим промене сконнем до Обреновца. Возач сам па не морам да чекам аутобус. Упалим кола и за час сам тамо. Иако ми је само што нигде не можемо да одемо заједно на дуже време. Везани смо за кућу.

— **Поред вас волино се још жена из Дрена друштвено ангажују.**

— Сиоро ни једна, мада не знам зашто.

— **Ви сте, данас, једина жена у Дрену која се бави „политиком". Колико се ваша реч слуша на скупови ма и седницама.**

— Па, равноправна сам са мушкарцима. То што сам жена не смета ми да кажем оно што мислим.

— **Сигурно. Пошто сте у послу. Још једном вам честитамо.**

— Хвала.

Завршили смо разговор са Радмилом али смо о њој још дуго размишљали. Необична је то жена. Скромна и тиха, али у њој има толико снаге, толико воље, љубави за све што ради, за све оне који је окружују да јој многи могу само позавидети.

М. Митровић

РАДИСАВ МАРИНКОВИЋ

Радник – самоуправљач

Радисав Маринковић, радник РО „Енергетика" из састава ССОУР-а „Прва искра" Барич, након петнаест година радног стажа — на предлог своје радне организације, добио је високо општинско признање — Плакету општине Обреновца.

За Марковића у колективу кажу да је добар и савестан радник, да је амбициозан, вредан и активан у многим телима, друштвено-политичним организацијама и органима самоуправљања. Својим радом и залагањем доприноси развоју самоуправљања и социјалистичких друштвених односа. Маринковић је човек високог морала, оштар на језику, отворен, но ниретан. Колеге га воле, цене и поштују, па није ни чудо што му избором у разне самоуправне органе указују поверење које он никада није изневерио.

Маринковић је друштвеним радом почео да се бави још дон је био веома млад. Почео је са активношћу у својој месној заједници, да би временом постао члан самоуправне радничке контроле ООУР-а, члан актива непосредних произвођача Градског комитета Београда, члан комисије за марксистичко образовање у ОК ОСН.

Маринковић је данас председник Извршног одбора Радничке скупштине СОУР-а, председник Стамбене комисије РО и СОУР-а, члан Радничког савета РО, секретар Актива непосредних произвођача Општинског комитета ОСН. Много функција, много обавеза. Како све стигне питали смо га кад смо га посетили.

— Радим у сменама, а рад у сменама пружа могућност да одговорим и другим обавезама. Незгода је само над радим у другој смени, али и тада се договорим са колегама па заменимо смене.

— **Завршили сте вечерњу политичну школу, као и политичну школу Градског комитета у Београду. Колико вам је то помогло.**

— Помогло ми је. Много ствари сада боље разумем. Али, теорија је једно, а живот сасвим нешто друго. Али, ја имам и животног искуства.

— **Поред толиког рада имате ли времена за себе и породицу?**

— Мало. И кад сам код куће ја радим. Ако не читам материјале за разне седнице, онда радим нешто друго. У кући увек има посла.

— **Читате материјале, а књиге?**

— Имам богату кућну библиотеку. Раније сам много читао. Сад више не мам времена за то, па је кућну библиотеку присвојила моја настарија кћерка.. Већ је одрасла па сад равно правно расправљамо о свему.

— **Кћерка ће поћи очевим стопама?**

— Изгледа.

— **Шта мислите о Планети коју сте добили?**

— Срећан сам. Посебно ми је драго што је предлог потекао из моје радне организације. То ми говори

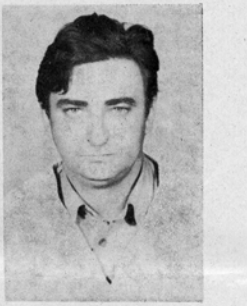

Радисав Маринковић никад није изневерио

да колеге цене мој рад, али ово признање ставља пред мене још веће обе везе.

— **Честитамо Радисаве на освојеном признању и желимо много успеха у раду.**

М. Митровић

СЛОБОДАН БРАНКОВИЋ НАЈМЛАЂИ МЕЂУ ОВОГОДИШЊИМ ДОБИТНИЦИМА ПЛАКЕТЕ ОБРЕНОВЦА

Од победе се не живи

Слободан Бранковић је најмлађи међу овогодишњим добитницима Плакете општине Обреновац.

Мало је необично да овако значајно признање припадне тако младом човеку (Слободан са својих осамнаест година више личи на дечана него на младића) тим пре што већина Обреновчана сигурни смо мало зна о овом заиста изузетно вредном али скромном младом човеку.

Слободан Бранковић је рођен 1967. године у Белом Пољу. Ученик је четвртог разреда средње усмереног образовања, али Слободан је и врстан спортиста. Атлетика му је велика љубав. Од скоро 13-те године тренира у Атлетском клубу „Партизан" и већ је државни репрезентативац у дисциплинама на 400 и 200 метара.

За Слободана изгледа нема препрека на атлетској стази. За врло кратко време на такмичењима у земљи и иностранству освојио је 26 медаља, од чега 11 златних, 6 сребрних и 9 бронзаних.

Слободан је славио многе победе, његово попрсје красило је злато, али злато се не осваја лако. Иза медаља стоји мукотрпан рад, свакодневни тренинзи, путовања а пре свега обавезе у школи.

Поред свега Слободан је веома активан и у својој месној заједници, Белом Пољу и у омладинској организацији.

Слободан има пуно обавеза, тешко га је пронаћи, па ипак наш сарадник Милан Ашковић је успео да бар накратко поразговара с њим.

Ево тог кратког разговора.

● **Слободане како сте постигнеш и дали ти је напорно?**

— Напорно је, али тај напор рађа задовољство над се претвори у успех. Ја истина налазим велико разумевање у школи, моји професори су ватају моју љубав према атлетици. То разумевање ми много значи.

● **Отуд толики успеси?**

— Од прошле године озбиљније тренирам. Доста ми помаже тренер Јахић, али ни овде у школи нисам препуштен сам себи.

● **Учествовао си на многим такмичењима како у земљи тако и у иностранству, освојио си много медаља. Ти си јуниорски прван државе а освојио си и Куп Југославије у дисциплини на 400 метара за 1985. годину. Да ли су ти успеси нешто изменили у твом животу?**

— Нису. Од победа и од рекорда се не живи. То што сам постигао добре резултате не даје ми право да се опустим. Напротив — довољно је да променим ритам тренинга па да читава атлетска сезона буде изгубљена. Ја морам још много да радим, да стекнем више снаге, да будем издржљивији а и технику трчања морам да поправим.

● **Какви су твоји планови?**

— Идуће године ме очекује Европско и Светско первенство, па су сви моји планови везани за ова два такмичења. Још је рано, али ја већ размишљам о олимпијским играма у Сеулу 1988. године. Тад ћу вероватно постићи пуну атлетску зрелост, па очекујем да ћу постићи и добре резултате.

● **Поред медаља сад си добио и Плакету општине Обреновац. Шта ти је драже, медаље или Планета?**

— Подједнако су ми драге. Да није било медаља не бих добио ни Плакету.

● **Честитамо ти Слободане и надамо се да ће те Планета подстицати на даљи рад.**

Пример Слободана Бранковића казује нам да значајна друштвена признања нису резервисана за старије, већ за све оне који вредно, поштено и марљиво раде.

М. Митровић и М. Ашковић

СТЕВАН ТОПАЛОВИЋ

ДОБАР РАДНИК И ДОБАР ДРУГ

Топаловић Стеван, ВК радник на приступу у РЈ свињарска фарма „Млад дост", добитник је Плакете Обреновца, признања које се уручује за постигнуте изузетне резултате у свим области деловања.

Као радник ове РЈ од 1967. године, где се школовао и стекао потребну стручну спрему за послове и радне задатке које обавља, Топаловић је захваљујући свом залагању на послу, више пута биран за најбољег радника у својој радној јединици. Трену тно рада на врло одговорним пословима на приступу товних свиња, где постиже врло добре резултате.

Топаловић је свестрано ангажован и у раду Основне организације синдиката. Учесник је сваке акције коју Организација спроводи. Члан је Извршног одбора Савеза синдиката ООУР-а „Сава". На сектору ОНО и ДСЗ такође даје свој допринос и постиже задовољавајуће резултате. За свој непрекидни рад у ООУР-у од 15 година добитник је одговарајућих плаката и признања од ССОУР-а ПКБ.

Гордана Симић

МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА ЗВЕЧКА

УВЕК СЛУЖИЛА ЗА ПРИМЕР

Месну заједницу Звечка често смо истицали као месну заједницу која може да служи за пример.

Вредни и сложни мештани Звечке ништа не препуштају случају већ ма рљиво и предано раде.

Од 1960 године на овамо кад год истекне један уводе други самодопринос, па њихово село и не личи на село већ на мали град са 6200 становника.

Само у току ове године звечанци су асфалтирали око два километра пута и утрошили пет милиона динара, проширили су један стари пут у дужини од 1.5 километара што их је коштало четири милиона динара. За изградњу једног километра тротоара издвојили су три милиона динара а за уређење фудбалског игралишта 300 хиљада динара.

Овог лета поред изградње путева и тротоара у Звечкој је грађена и секундарна водоводна мрежа за ули це које до сада нису биле приључене на водовод. Још је у току изградња телефонске мреже. Увелико се ради на припремама за спровођење комасације.

Пошто ове године истиче стари са модопринос, звечанци већ размишљају о новом. Средства новог самодоприноса утрошили би на реконструкцију старих и изградњу нових путева, изградњу тротвара, доградњу секундарне водоводне мреже.

Овакво напредна месна заједница привлачи многе житеље других места, па је механички прилив становништва у Звечкој, усталом као и у целој нашој општини, изузетно велики. То упав звечанцима не смета да сви живе и раде сложно. За свој рад добили су значајно друштвено признање Планету општине Обреновац.

Звечанцима честитамо и надамо се да ће и убудуће бити вредни и марљиви и да ће служити као пример другима.

М. Митровић

МАЈСТОРИ БРАЗДЕ ИЗ ОБРЕНОВЦА

УВЕК И СВУДА ПРВИ

Екипа орача из Обреновца, након Градског такмичења где је заузела екипно прво место и Републичког такмичења где су орачи из Обреновца као чланови екипе Београда такође освојили екипно прво место, орачи из Обреновца су као чланови екипе Србије и на Савезном такмичењу, одржаном крајем прошлог месеца у Витановцу код Краљева, освојили екипно прво место у каткегорији средњих трактора.

Милорад Богићевић је ове године по први пут учествовао на Републичком и Савезном такмичењу али му то није сметало да освоји I место на Републичком и II место на Савезном такмичењу.

Боривоје Миросављевић, већ искусни такмичар, годинама осваја медаље али ове године на Савезном та мичењу није имао среће јер му је за разор додељен пољски пут, тврд као тенковски полигон па је овај ветеран међу 90 такмичара освојио тек седмо место.

Богићевић и Миросављевић са својим тренером Васиљевићем

Екипу из Обреновца већ 16 година тренира Милан Васиљевић, дипломирани инжењер пољопривреде, запослен у РО „Драган Марковић". Под његовим вођством орачи из Обреновца су 6 пута освајали екипно прво место на градском и републичком и 3 пута на Савезном такмичењу.

Таквим успехом се ретко која екипа може похвалити. А орачи из Обреновца и њихов тренер се не хвале већ вредно раде, тренирају и неште де себе. После радног времена, кад заврше све друге послове, орачи и њихов вођа нађу се на некој од њива па тренирају. Труде се да им бразда буде права као стрела, да поорана њива буде без валова, равна као тепсија, да. Често их на њиви ухвати мрак јер забораве на време. Они ауди воле земљу, она им се у душу увукла, знају колико, ако се правилно обрађује, може богато да награди, па им изгледа ништа није тешко.

Године плодног рада су иза њих, успеси такође. Већ су се помало умо рили, Боривоје Миросављевић, иако је годинама учествовао на такмичењима, осваја многа признања и медаље не намерава да се даље такмичи.

Милорад Васиљевић, вођа и тренер, иако каже да је много пута већ ишао са својим екипама на разна такмичења и да се већ уморио, сигурно неће престати да припрема наше орače. Његово знање и помоћ су не опходни. Он лично није добитник ни једне медаље јер за тренере нису предвиђене никакве награде, али су упав све медаље које су освојили орачи, које он припрема и његове.

Мирјана Митровић

УСТАНОВА „ПЕРКА ВИЋЕНТИЈЕВИЋ" ДОБИТНИК ОКТОБАРСКЕ ПЛАКЕТЕ ОБРЕНОВЦА

БУДУЋНОСТ НАЈМЛАЂИХ ЈЕ НАША БРИГА

Један од колектива у чијим се витринама нашло овог октобра још једно признање више, Општинска плане та Обреновца, је и Установа за дневни боравак предшколске деце и деце млађег школског узраста „Перка Вићентијевић". То је било повод да ових дана поразговарамо са **Миодрагом Ивановићем,** директором ове Установе.

Обрадован вешћу о признању, но је добио његов колектив, Ивановић је рекао:

— Ово није једино признање за несебичан вишегодишњи стваралачки рад, на плану социјализације деце, али је сигурно најдраже Октобарска планета Обреновца, чланове овог колектива на челу самном још више обавезује да ми при свиј још више мислимо на будућност најмлађих у овом граду.

Обреновац је општина која се простире на преко 40 хиљада хектара са око 70 хиљад а становника, развијеном индиштријом и и пратећом инфраструктуром. Упоредо са развојем Обреновца водило се рачуна и о социјализацији деце у њему.

Тано 1962. године почиње са радом прво дечје обданиште у Обреновцу. Оно је окупало око 30 деце од две године до школског узраста.

Изградњом новог објекта „Цицибан" 1969. године почела је са радом Установа за дневни боравак предшколске деце и деце млађег школског узраста „Перка Вићентијевић". Седам година касније удруженим средствима „Прве искре", Основне заједнице дечје заштите и месне заједнице, 1976. године саграђен је „Колиби ри" у Радничкој колонији у Барич у. То је био први покушај удруживања средстава у заједничке интересе. Маја 1977. године почиње са радом објекат „Зека" у насељу „Дудови", да би три године касније, удруженим средствима ТЕНТ-а и ОСИЗ-а друштвене бриге о деци био саграђен и објекат „Весеље".

Данас Установа има пет објеката у које је смештено око 1.300 малишана, а кроз пуну путуљци артић у Србији „Пролетарац", који је ова Установа добила 1978. године од Републичке заједнице дечје заштите, до сада је прошло оно 1.200 деце.

Установа броји 103 запослена радника, од чега су 43 васпитача, 23 медицинске сестре, дечији педагог, стручни сарадник за физичко васпитање и остали. Од проше године ова Установа има и свог сталног лекара.

Напацитети овакви какви су не могу да удовоље потребама грађана, зато ће овај вредан колектив, са јесно заштаним плановима за будућност, почетком наредне године проширити своје капацитете са још једним објектом у насељу Рojновац за боравак оно 260 малишана.

За 1989. годину планира се изградња још једног објекта капацитета 180 деце.

Иначе, планирано је, поред Забређа, Стублина и Ушћа, где већ постоје припрема одељења, да се отворе нова у Дражевцу, Пироману и Малој Моштаници.

— Кад сви ови објекти буду завршени у њима ће бити чувано и васпитавано оно 2.000 малишана са 162 радника, углавном женске радне снаге — рекао је на крају **Миодраг Ивановић.**

Отуда не треба да нас чуди отку да је Планета баш у њиховој витрини, јер резултати који су постигнути и планови за будућност ове Установе су за сваку похвалу. Нама не остаје друго, него да ми пожелимо да им се сви планови у будућности остваре.

К. Николић

БРАНИСЛАВ — БРАНЕ ВУЈИЧИЋ

Сликар и поета

— Познатог обреноначког сликара, рођеног Доловчанина из плодне банатске равнице, овогодишњег добитника Октобарске плакете Обреновца, Бранислава Вујичића, затекли смо сваког дана у идиличној атмосфери свога дома окруженог својим сликама.

Рођен је у Долову крај Панчева одакле се 1934. године доселио у Обреновац где и данас живи и ствара. У звању економисте цео радни век провео је радећи у РО ФОП „Београд" (некадашњем „Комграну" — како каже Бране), одакле је пре скоро три године отишао у превременту пензију.

Сада је уз своја платна. Има више времена за сликање али и за поезију. Можда је ово новина за много од нас да је Бранислав Вујичић колико сликар толико и поета. Вујичићеве слике одишу Доловом и банатском равницом, док његове песме често разголићују слику.

Цртањем се почео бавити још у школској клупи а почео је сликати негде око '56—57. године. Већ 1958. године, уследила је прва изложба обреноначких сликара на којој се јавности представио својим сликама и Бранислав Вујичић. Ова изложба је допринела да му линовно стваралаштво постане опредељење.

На питање, шта му је било инспирација у ликовном стваралаштву, Бране је с поносом одговорио:

— Моје Долово пре свега, банатска равница а уз то и овај наш посавски крајолик. Мислим да ретко ном ликовном ствараоцу рођеном у било ком делу банатске равнице она није била и инспирација и мотив.

Линовно стваралаштво отпочео је колористичним представљањем пејсажа и утрина до надреалистичних визија Доловских предела.

Излагао је на преко 40 изложби широм Југославије. Члан је УЛУС-а од 1972. године. Ових дана, тачније 23. октобра, у Галерији Дома културе припрема самостану ретроспективну изложбу свог ликовног стваралаштва.

Увек окружен сликама Бранислав Вујичић

Али, овде се прича не завршава. Мало је оних који су пратили Вујичићево песничко успињање. Неке од песама настале у тишини пејзажа уз Вујичићева платна објављене су у „Летопису", „Књижевности" и „Задарској ревији".

Ових дана ће из штампе изаћи збирка песама овог, више обреноначког него доловског ствараоца, под називом „Кроз тишину".

К. Николић

III МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА

НАЈБОЉИМА У ОПШТИНИ ПРВА НАГРАДА

— Ових дана на такмичењу месних заједница, титула — најбоље — припала је III месној заједници из Обреновца и прва награда од 25 хиљада динара.

Између два октобра на подручју ове Месне заједнице урађено је доста тога вредног пажње. Комунална из градња задњих година у III месној заједници заузима доминантно место. Прошле године је заведен нов месни самодопринос за изградњу топловода, водовода и канализације, што је од изузетног значаја.

Средствима месног самодоприноса учествовало се у изградњи топловода па се створила могућност да се сви објекти који су имали централно грејање, а чија је густина највећа у III месној заједници, прикључе на топловод. Самим тим је дошло до гашења котларница, што је допринело уштеди мазута од око четирихиљаде тона годишње.

Почетком ове године чињени су велики напори да се настави са изградњом секундарне мреже топловода кроз III месну заједницу. Урађена је пројектна документација, уговорени извођачи а радови су већ у току. Ради се и на увођењу кућних исталација у око 760 станова у III месној заједници који ће по завршетку радова бити прикључени на топловод.

Вредно пажње је и проширење телефонске централе са 2 хиљаде прикључака од чега је 255 бројева на мењено грађанима III месне заједнице. Прикључивање је почело у августу тамо где је било техничких могућности.

Води се стална активност на уређењу комуналних објеката, одржавању хигијене и одржавању зелених површина како би нам центар града био што лепши и чистији.

Запажени су резултати и у другим областима рада ове месне заједнице, тако да је овогодишња титула правда заслужено припала баш њој.

Ово нас је навело да поразговарамо и са Велисавом Пантелићем председником Скупштине III месне заједнице који нам је рекао:

> **На градском такмичењу месних заједница III месна заједница Обреновца у изузетно јакој конкуренцији освојила је изврсно девето место а самим тим добитник је Планете града Београда јер према пропозицијама, првих десет такмичара, добијају ово значајно признање.**

— Развој Обреновца сам пратио још од послератног периода, када сам као ученик обреновачке гимназије учествовао у многим јачним акцијама на подизању и обнови тадашње вароши.

Данас је Обреновац град са преко двадесет хиљада становника, разређеном приградском, станбеном изградњом и пратећом инфраструктуром у којем доминира III месна заједница као „срце" града. Отуда њен нагли развој није случајан јер од ње све почиње.

То што је III месна заједница постигла запажене успехе, можемо захвалити свим грађанима а који живе у њој, јер су без много тешкоћа прихватили све друштвене акције вођене у циљу унапређења средине у којој живимо, што нам по ко зна који пут потврђује да без заједничке акције нема успеха, на крају је рекао Велисав Пантелић.

Зато грађанима III месне заједнице пожелимо да у наредном периоду постигну још боље резултате на унапређењу средине у којој живимо.

К. Николић

МЗ ДРАЖЕВАЦ ОСВОЈИЛА ТРЕЋЕ МЕСТО НА ОПШТИНСКОМ ТАКМИЧЕЊУ МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА

Заједничким добровољним радом ка бољем сутра

На десној обали Колубаре, у живописном пределу брежуљака који чи не прелаз између посавске равнице и шумадијског побрђа, налази се Дра жевац, једна од 29 месних заједница општине Обреновац која је ове године заузела треће место у избору најбољих и најактивнијих месних заједница. Дражевчани су у последње две године, успели да измене слику свог села. Не може се рећи да пре тога нису имали услове за релативно удобан живот. Пошта, школа, дом здравља, пољопривредна апотека, дом културе, добра снабдевеност мештана, но иако се осетила извесна стагнација у развоју. Зато су за последње две године извршене квалитативне промене. Почело се са бетонским мостом у засеоку Веверичи крај на реци Марици, у који је уложено 35 милиона динара из средстава месне заједнице. Мост је коначно спојио засеок Веверичи крај и месну заједницу Јасенак са Дражевцем. После само годину дана, грађани месне заједнице удружују средства да би изградили мост на реци Колубари, једини на удаљености од 30 км, који ће повезивати део Дражевца, засеок Луг, села Пољане и Лисо Поље и део Великог Поља. Мост ће бити гвоздене конструкције, 40 метара дужине и 35 метара ширине. Израда пројекта је у току, а за 15-ак дана знаће се колики ће бити предрачунски трошкови. Без обзира на то, већ је сакупљено око 30 милиона добровољног прилога а очекује се још веће учешће заинтересованих мештана и шире друштвено-политичке заједнице.

Упоредо са изградњом моста, Дражевчани поправљају и насипају путеве у својој месној заједници. 1983. године заведен је петогодишњи месни самодопринос у ову сврху. За ове две године пресуто је и опрашено око 22 км локалних путева, уз све срдно учешће мештана са небројеним добровољних радних дана. У свом настојању да побољшају услове живота и рада, мештани упоредо раде и на поправци електричне мреже у сарадњи са Електродистрибуцијом. Тако већ сада, 200 домаћинстава од Дражевца до Вранића, уместо монофазне, имају трофазну струју, а радови тему по плану. Није изостављена ни пошта која у Дражевцу постоји још од после рата. Месна заједница је обезбедила просторију, а за који дан треба да почне изградња месне ПТТ мреже са аутоматском централом и 186 нових телефонских бројева. За ово време посао, мештани су обезбедили средства од 485 милиона динара.

Дражевац је изразито пољопривредни крај, Мада се осећа миграција из села у град, становништво се претежно бави производњом хране. Зато основна организација кооперанта обезбеђује довољне количине семенске робе, ђубрива и другог репроматеријала.

Све друштвено-политичке организације су активно укључене у токове социјалистичког преображаја села, а посебно млади. Уствари, активни су сви, и добро организовани. Од најмлађих, пионира у пионирском одреду „Бошко Буха", ђака и њихове ђачке задруге која врло успешно ради, преко мештана до најстаријих чланова СУБНОР-а — а њихова неписана девиза је, судећи према резултатима које постижу, — радимо и градимо, јер само тако можемо побољшати услове свог живота и рада.

Симић Гордана

СКЕЛА МЕЂУ НАЈБОЉИМ МЕСНИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

СЛОГА СЕЛО ГРАДИ

Кренете ли путем од Обреновца према Шапцу, након двадесетак низ метара наићи ћете на Скелу, једну од 29 обреновачких месних заједница. Поглед ће вам се вероватно задржати на новоизграђеним кућама, лепо уређеним двориштима, асфалтираним улицама.

Две и по хиљаде житеља ове месне заједнице сложно живи, ради, гради и труди се да им село буде што лепше. Да у ничему не заостану.

Због изузетних резултата у раду на овогодишњем такмичењу месних заједница Скели је припала друга награда.

Ових дана смо обишли Скелу и поразговарали са Миланом Драгојевићем, човеком који је дуго био председник Скупштине МЗ, а који и данас, иако му је 76 година, вредно ради, човеком без кога не може да прође ни једна значајнија акција.

Детаљ из Скеле — лепо уређене улице

Замолили смо га да нам каже како су Скелани успели да тако лепо уреде своје село и које су то најзначајније акције које воде?

— Видите, ми већ годинама заводимо самодопринос. Ево и сада се договарамо о заводњењу новог. Биће то пети по реду. Данас, већ двадесет година личним динаром и уз помоћ друштвене заједнице покушавамо да изградимо све што нам треба.

Изградили смо 7 километара асфалтног пута, 9 километара смо насули шодером, увели смо уличну расвету, изградили 4 километра тротоара, адаптирали просторије за смештај телефонске централе, реконструисали Дом културе, уредили сеоско гробље, посадили 300 четинара. Али највише ангажовали. Део средстава са приредбе коју су одржали намењени су гладној деци Африке. Но наши омладинци вредно раде и у нашем културно-уметничком друштву, а и другде.

● Чији би сте рад посебно похвалили?

— Па, добро нам ради комисија за социјалну заштиту, онда јединице цивилне заштите, јединица за спасавање и ватрогасна јединица.

Шта да кажемо сем да Скељанима многи могу позавидети на слози, на успесима које постижу. Ми можемо само да им честитамо и пожелимо да и даље раде као до сада.

М. Митровић

ОПШТИНА ВЕЛИКА ГОРИЦА

ШКОЛА ЗА БУДУЋНОСТ

— Средњошколски центар — школа будућности. — Средствима самодоприноса граде бољу будућност

Кроничари новије повијести великогоричке опћине, најјужније у загребачком прстену, дебело су подцртали 21. рујан 1985. године. Те суботе, у Опћинском центру, у насељу „Осми март", отворен је сувремени Центар за усмјерено образовање, а нешто даље у Плеској улици и службено је означен почетак радова на ногометном стадиону, језгри будућег спортског, рекреационог центра.

Нови средњошколски центар, који носи име великог револуционара и истакнутог марксистичког мислиоца, иначе рођеног Великогоричана, Владимира Бакарића, отворио је симболичким пресјецањем врпце Мика Шпиљак, предсједник Предсједништва ЦК СКХ.

Капацитетом, а посебно материјално-техничком опремљеношћу Центар задовољава потребе за средњошколским образовањем већине младих опћине. Изграђена је школа за будућност која ће својом програмском орјентацијом пратити потребе и интересе удруженог рада, али и интересе и склоности младих. Управо због тога мора имати поливалентне програме како би се омогућило равноправно школовање омладине не само Велике Горице, већ и осталог подручја јужно од Саве.

Центар има 29 учионица, кабинета, те радионице за ручну и стројну обраду, а опремљен је и најсавременијим електронским помагалима за наставу. Иначе сваке године осме разреде великогоричких основних школа годишње заврши тисућу ученика, а с обзиром на капацитет Центра од 2000 полазника, то значи да ће се и даље сваки други Великогоричанин школовати у Загребу.

Не тако давно, 27. липња 1982. године, становници Велике Горице први у заједници опћина Загреба изишли су на гласачка мјеста и великом већином изрекли „да" прихвативши тако увођење самодоприноса за изградњу клиничког болничког центра, али и за изградњу центра за усмјерено образовање и опремање Дома здравља. Већ више од годину дана, на свеопће задовољство, ради рентген у ДЗ „Вјекослав Станчић" , а други дио дуга према Великогоричанима, отварањем центра је дјелимично испуњен.

Дјелимично, јер у току је изградња школске спортске дворане, у којој би се према ријечима извођача радова, ООУР „Градња", ГРО „Техника", могли уочи опћинског празника 10. липња, одржавати сусрети спорташа братских опћина. Тренутно се монтира решеткасти кров, тако да ће се преко зиме моћи наставити радови у овом објекту, који ће бити домаћин дијелу кошаркашких натјецања на „Универзијади" '87. У другој фази из градит ће се и опремит школска игралишта, а у трећој би Велика Горица најзад требала добити базен, олимпијских димензија.

Преко пута спортске дворане, у којој ће бит и мјеста за више од тисућу гледалаца, грађевинска оператива „Индустроградње", већ је завршила најделикатнији дио посла на будућем ногометном стадиону. На главном и два помоћна игралишта успјешно је обављена дренажа, а ускоро ће никнути трава, на којој ће се 1987. године одржати дио ногометног турнира највеће студентске спортске манифестације „Универзијаде".

Ова игралишта, са пратећим садржајима спортским домом, трибинама, почетак су дуго прижељкиваног спортско-рекреацијског центра, који ће се простирати на подручју од Плеса до Ракања. И док се говори све више о „Универзијади" треба споменути да ће у оквиру припрема Велика Горица за ту спортску манифестацију промјенити изглед. У Коларевој и Загребачкој улици граде се нови објекти, то исто вриједи за наставак радова на Великом Пољу, а сувременији простор добит ће и суци Опћинског суда.

Редакција Великогоричког листа

ТРЕБЊЕ

КАПАЦИТЕТИ ЗА ДОМАЋЕ И СТРАНО ТРЖИШТЕ

— „Мирна" — фабрика будућности. — Производни капацитети 14 хиљада тона кромпира.. — Произвођачи из Требња главни снабдевачи сировином

Производна организација удруженог рада, фабрика за прераду кромпира „Мирна", основана је 1971. године и намењена за прераду тржног вишка кромпира, који се узгаја на подручју Доленске висоравни.

Капацитет фабрике је 14 хиљада тона свежег кромпира годишње. Како је прерада кромпира сезонска и траје девет до десет месеци, при слабој летини и краће, уведен је допунски програм производње дечије хране на бази житарица. Убрзо су оба програма производње постала једнако вредна. Потреба за дечјом храном, како на домаћем тржишту тако и на страном, је све већа, зато се предвиђа повећање производње дечје хране. Годишња производња ове фабрике је око хиљаду тона прерађевина од кромпира и исто толико дечје хране. Са производима од кромпира подмирују се потребе великих потрошача као што су болнице, хотели и друго. Дечја храна пласира се на домаће и инострано тржиште. Скоро око половине производње је намењена извозу.

Главни снабдевачи свежим кромпиром за прераду су произвођачи са подручја општине Требње, са којима фабрика има развијену сарадњу.

Задње време успоставили смо сарадњу и са произвођачима кромпира из других република на које све више морамо рачунати у наредној години када будемо изградили нову линију за производњу дечје хране, када ће нам бити потребно још око 10 хиљада тона кромпира.

Сто педесет запослених у овој фабрици ради у три смене. У колективу се посебно брига води о модернизацији технолошког процеса, кадровској структури и допунским образовањем запослених.

Слободан превод са словеначког

МЗ ПИРОМАН СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖИЛА ДАН ОСЛОБОЂЕЊА

УСПОСТАВЉЕНО ПРИЈАТЕЉСТВО

Грађани месне заједнице Пироман свечано су прославили 12. октобар, Дан ослобођења.

Пироманцима су за празник дошли гости из Тумара, месне заједнице Лукавац, СРБосна и Херцеговина.

У Тумарима је погинуо Пироманац Предраг Марковић — Алимпије, командант I јужноморавске бригаде, па су две месне заједнице одлучиле да успоставе пријатељске односе.

У јуну је делегација из Пиромана била госта у Тумарима, а ево сада су Тумарчани узвратили посету.

Представници две месне заједнице су свечано потписали Повељу о пријатељству и сарадњи, а затим су уз присуство мештана и бројних гостију присуствовали откривању спомен плоче на кући у којој је живео Предраг Марковић — Алимпије.

Надамо се да ће две пријатељске месне заједнице из две наше републике наставити са сарадњом.

М. М.

ЂАКОВИЦА

„Електромотори" Ђаковице освајају свет

Ако је постигнуто да ненадашња мала фабрика са бројним проблемима постаје јак партнер у систему електронске индустрије не само у земљи већ и ван ње.

Некада најпроблематичнији колектив РО „Електромотори" који је неколико задњих година представљао талас привреде општине Ђаковица, данас је прерастао у велики комплекс електронске индустрије. Овај неспоран успех постигнут је уз бројне напоре, великим пожртвовањем. Његов развојни пут карактеришу озбиљни недостаци, јер су се на самом старту нагомилали бројни проблеми највише технолошке природе, проблеми који су проистекли због разних грешака. Али данас, када су огромни напори и проливени зној крунисани резултатима, о којима се у горској прошлости, када се колектив „украшавао" разноразним епитетима — само сањало, радници ове организације не желе да се присећају.

Одлучни преокрети 1980.

Када говоримо о садашњим резултатима немогуће је не поменути стратегију, не само у превазилажењу ондашњих тешкоћа, већ и у путевима развоја.

Једна алтернатива, која је и остварена, била је усредсређена на правилно усмеравање производње и озбиљније разматрање пословне делатности. У оквиру ових опредељења удруживањем рада и средстава и са истакнутим организацијама електронске индустрије у земљи, радници су пришли раду, убеђени да се само удруживањем могу пребродити све тешкоће и да ће оно отворити перспективе сигурног развоја.

И, нису погрешили. Први корак, и то веома плодан, учињен је 1980. године када је ондашња мала фабрика са бројним халама за електромоторе за машине за прање рубља, удружила са снажном електронском индустријом „Горењем" из Титовог Велења. Тиме је учињен одлучан заокрет целокупног пословања. Тако је готово цела годишња производња рађена за потребе „Горења", што је било од великог значаја. У првом реду, стечено је поверење од великог индустријског гиганта, познатог и признатог и ван Југославије, и што је то удруживање стварало здраву основу за нове амбициозне пројекте. Природно је да је економска корист била реципрочна, али ипак ово удруживање за фабрику из Ђаковице је било од посебног значаја јер је „Горење" поред обезбеђивања пласмана електромотора, обезбеђивало и сировине. Велика корист овог удруживања огледа се не само у томе што је овај колектив први пут од оснивања, пословао без губитака, већ је и у томе што су радници, техничари, и инжењери стекли, поверење у своје стваралачке способности и што се њихови електромотори налазе у савременим машинама за прање рубља, какве производи „Горење".

Потврда стеченог поверења захваљујући самопрегорном раду у прихватању савремене технологије „Горења" огледа се у другом кораку, који је уследио убрзо после првог. Тако, заједничким улагањима, уграђује се друга фабрика, електромотори за компресоре са капацитетом од 500.000 комада. Динамичан развој и стечени реноме, односно продубљивање сарадње са готово целокупним системом електронске индустрије у земљи, омогућили су изградњу треће фабрике — фабрике за израду индустријских електромотора. Тај значајан пројект остварен је удруживањем рада и средстава са „Електроковином" из Марибора.

Незадрживо проширење делатности омогућило је да овај колектив постане снажан партнер електронске индустрије и то не само у земљи, већ и ван ње. О томе најбоље говоре чињенице.

Досадашњи резултати у остваривању плана за 1985. годину, указују — то тврди Аљи Буза, директор — на висок степен коришћења производних капацитета и пласман производње у земљи и ван ње. Постепено остварују предвиђања — производња милион и педесет хиљада електромотора — за потребе „Горења", „Ободина" из Цетиња, али и за највеће италијанске фирме електронске индустрије. Преко „Електроковина" из Марибора по први пут електромотори из Ђаковице пласираће се на тржиште Ирана, али и на тржишта развијених земаља Европе, СР Немачке и Шведске. Очекује се и најужа сарадња са „Данском" из Данске, тако када се зна да се машине за прање рубља „Горење" извозе у многе стране земље, онда се с правом може констатовати да електромотори из Ђаковице освајају свет.

Остваривање утврђених смерница допринеће да овај колектив постане један од најзначајнијих у привреди општине Ђаковица. Најбољи доказ овога огледа се у чињеници што овај колектив, повећањем броја запослених на хиљаду, планира да оствари укупан приход од преко пет милијарди динара.

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ НА КОНКУРСУ

НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ

Од приспелих ученичких радова на Литералном конкурсу „НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ", објављеном поводом Дана ослобођења Обреновца у нашем листу, жири је одлучио да награди 6 литералних радова равноправном наградом — пригодном књигом у зависности од узраста.

Награђени ученици су Марјана Филимоновић, VIII-3 ОШ „Ј. Ј. Змај", Јасмина Лимић, V-1 и Јелена Субић, V-2, ученице ОШ „Посавски партизани", Марина Агочевић, III-1 ОШ „Братство и јединство" из Стублина, Зорица Симић, I-13, ОЦ „Буда Давидовић" и Мирјана Богићевић, II-2 ОЦ „Буда Давидовић".

Покровитељ овог конкурса, иначе по традицији је, Матична библиотека „Влада Аксентијевић".

НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ

Желимо да живимо и да се радујемо животу. Желимо да говоримо језиком птица. Пустите нас да желимо!... Ако нам дате зрак, даћемо вам себе.

А некад и негде уместо да миришу заљубљене очи, миришу бомбе, а свежа човечја крв се лепи за руке убица као да оптужује. Некад и негде оружје убија све: и оне који пуцају и оне на које пуцају.

Говоримо меким дечјим језиком у коме нема опорих, крупних формалности одраслих. Поштујте наша права. Биће вам лако ако се сетите да је ваше срце било дечје. Јер, ово је, пре свега, документ срца, а после света документ историје. У њему нема чланова и тачака јер говоримо о детету вим правима. Датум стварања овог документа није ниједан садашњи. Поколења су имала исте жеље. Само што су оне биле исписане сузама на лицу, крвљу у прашини, криком у даљини, а не мастилом на папиру.

И зато:

Волите нас, јер ми нисмо тражили да будемо рођени!

Недајте да прерано упознамо суровост живота!

Поштујте наше личности независно од тога дали смо девојчице или дечаци и које смо расе!

Не трујте нас мржњом!

Не желимо да наша места буду нове Хирошиме!

Нека мир и слобода владају светом!

Желимо да живимо и да се радујемо животу. Желимо да загрлимо свет — свет мира. Желимо да говоримо језиком птица. Пустите нас да желимо!

Симић Зорица, I-13
ОЦ „Буда Давидовић"

НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ

Моја Земља је слободна. У њој сија сунце мира, слободе и љубави. Шта више тражити, шта више желети.

Слобода је кадмирно спаваш.

Слобода је кад јутро сване слободно.

Слобода је кад се слободно играш, радујеш и руке пружаш ка срећи.

Зашто свуда у свету не сија исто сунце — сунце слободе...

* * *

Окрените се, људи, окрените се од расли целога света ка нама — деци, ка будућности. Договорите се да се оружје замени шареним бомбонама, да се претопи у љуљашке , у играчке. Да се свет окити шареним балонима. Договорите се да се ми деца на целој планети само играмо, играмо и радујемо, да исте песме мира и слободе певамо.

Окрените се ка нама — својој будућности.

Агочевић Марина, III-1
ОШ „Братство-јединство" Стублине

НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ

Нека мир влада светом
нека слобода наш идеал буде,
Нека то чудо од оружја
нестане са земаљске кугле.

Нека се виљуга за оружја
из мозга људског избрише!
Нека ти мозгови велики
нешто лепше измисле!

Јелена Субић, V-2
ОШ „Посавски партизани"

НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ

Нека слобода влада светом,
нека се дружи са сваким дететом.
Нека за све има хране,
за велике и малишане.
Нека свако има маму и тату,
понеко секу, а можда и бату.
Нека у свету влада мир,
да буде срећан сваки пионир.

Јасмина Лимић, V-1
ОШ „Посавски партизани"

НЕКА МИР И СЛОБОДА ВЛАДАЈУ СВЕТОМ

Још док сам била мала, док сам живела у свету маште, лутака и играчака, свету препуном дечије наивности и чистоте, нисам слутила колико је тешко, заморно, одговорно чак и сурово бити одрастао!

Нисам знала ни за какво зло, ни за какав терет данашњег човечанства.

Али једног дана сам приметила нешто што ни дан данас не могу заборавити: видела сам први пут мртве људе. Лежали су са некаквим црним мрљама по телу, некима су мрље биле и по лицу.

Изгледали су унакажени и страшни. Видела сам неку тамну децу како плачу.

Били су мршави са наднуменим стомацима.

Уплашила сам се, и дуго плакала.

„Агонија Палестинаца... Пакао у Триполију... Око осам хиљада добро наоружаних Палестинаца и за бој спремних Арафатових присталица било је утврђено у два избегличка логора.

Град је постао бојиште, гранате га разарају, избезумљено становништво бежи у планине...

Стотине људи је погинуло, хиљаде рањено..."

То сам неки дан прочитала у НИН-у. Затим: „Полиција наставља да убија цриће". „Шрајк парализао Западни Сенегал", „Жестоке борбе у Бејруту"...

Мене је посебно запањио случај породице Мехди: „Увек када би чуо звуке рата, десетомесечни Ахмед Мехди почео би хистерично да плаче. Даљу и ношу око дома његових родитеља у Западном Бејруту, одјекивала је смртоносна дим добро позната какафонија рата.

Али, отац, Мехди Абду Мехди открио је како да умири сина. Сваки пут када би у близини експлодирала граната, он би почео гласно да се сме је као да је реч о игри.

Сада, када експлодира паркирани аутомобил, ваздухом протутњи ратни авион или се проломе крици рањеног, мали Ахмед такође прасне у смех.

Многа деца су ратом доживотно уплашена. Неки људи данас говоре о тој деци као о „изгубљеној генерацији" — генерацији која је толико шокирана и трауматизована ратом, да је углавном изгубила вољу да ради, да постиже било какве успехе да заснива породицу и подиже децу. Извештавају нас о порасту обољења која су повезана са стресом, о порасту алкохолизма и наркоманије код тих младих.

Сва та питања су давно покренута, али још нико на њих није нашао одговор.

Морамо веровати у победу правде и мира, ако је заиста желимо.

Морамо показати више самопоуздања и готовости, морамо ојачати јединство.

Јер, нема ни садашњости ни будућности без мира и слоге међу човечанством.

Морамо веровати у разум.

Богићевић Мирјана, II-2
ОЦ „Буда Давидовић"

ПИОНИРСКИ ОДРЕД „ХЕРОЈИ ПОСАВИНЕ"

СТАЗАМА СЛОБОДЕ

„Стаза прноса, стаза ината,
стаза: не дирајте мога брата,
стаза храбрости, снаге и воље,
стаза слободе где све је боље".

Општински пионирски одред „Хероји Посавине", 23. септембра, крену о је по други пут „Стазама слободе" на свој пионирски задатак. Извођењем овог похода пионири су дали свој допринос обележавању 40-годишњице ослобођења и победе социјалистичке револуције.

Још од раног јутра у Парку хероја пристизали су распевани пионири из Стублина, Скеле, Дражевца, Грабовца, Барича и Обреновца.

Од раног јутра пионири у Парку хероја

Уз звуке фанфара и пионирску химну одрикан је свечани пионирски збор. Пионири су положили цвеће на Спомен костурницу, вечну кућу 24 борца — синова наше родне Посавине.

У Грабовцу су посетили спомен обележје и школу „Душан Полексић" чији су пионири припремили и извели програм тематски везан за учешће пионира у НОБ.

Код Јозића колибе, месту формирања Посавске партизанске чете, једне од првих чета која је формирана 4. јула 1941. године, пионири су слушали сећања и речи прворборца посавског краја.

После обиласка Термоелектране „Никола Тесла", одржан је сусрет и заједнички ручак наших пионира и Републичког здруженог пионирског одредба „Пинки".

Термоелектрана „Никола Тесла" била је добар домаћин, као што је и возач „Ласте" стрпљиво и пажљиво возио наше пионире пређеним стазама. Хвала им.

Уз пионирске поздраве одред „Пинки" наставио је свој пут. Испратили су их пионири Дражевца, уз пуне кошеве јабука, са чијег су дна полетели голубови са порукама мира.

Јелка Славновић, професор

СПОРТСКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ

У ЧАСТ ОСЛОБОЂЕЊА

У оквиру прославе 14. октобра — Дана ослобођења Обреновца, одржано је или ће се тек одржати низ занимљивих спортских манифестација. Многе од њих су већ традиционалне и календарски везане за празник.

КАЈАКАШКА РЕГАТА

— У суботу, 12. октобра, одржана је кајакашка регата. На такмичењу је учествовало десетак екипа из читаве земље. На програму је било шест трк којих нема у званичним такмичењима,али су трке зато прилагођене укусу гледалаца. Веслало се у кајаци ма једноседима. Свака екипа имала је по два чамца. Први су на воду иза шли најмлађи, пионири и јуниори, а на крају су сениори својим снажним мишицама запарали воду Саве.

ТРАДИЦИОНАЛНА НОЋНА ТРКА УЛИЦАМА ГРАДА

— У недељу, 13. октобра одржана је традиционална ноћна трка улицама града. На старту се нашло око 200 ат летичара, војника, рекреативаца, девојака и других.

Испред Дома ЈНА прве су стартовале девојке, за њима су кренули војници а на крају су стазу од 1.500 метара претрчали сениори.

Организатор такмичења ОК ССРН је за најбоље такмичаре припремила вредне награде.

ТРАГОМ ОСЛОБОДИЛАЦА

— У организацији Градске конференције ССО Београд, 12. и 13. октобра омладинци Београда кренули су „Трагом ослободилаца Београда". Једна од четири маршруте води преко Обреновца. Из Парка хероја пут Музеја „25. мај" кренуле су две бригаде омладинаца из Обреновца и Раковице.

У обреновачкој бригади нашло се 40 бригадира, извиђача и пионира.

— У Забрану је 13. октобра одржано такмичење у гађању глинених голубова. Иза нишана пушке нашло се око 80 стрелаца.

КУП ОСЛОБОЂЕЊА ОБРЕНОВЦА

— За 14. октобар заказана је финална утакмица „Купа ослобођења Обреновца" између фудбалера „Радничког" из Кртинске и „Стрелца" из Мислођина. Ведре изгледе за тријумф има београдски друголигаш „Раднички" из Кртинске, али такмичења за Куп су увек била неизвесна до краја, зато отиђимо на стадион и погледајмо ову утакмицу.

Милан Ашковић

УДРУЖЕЊЕ СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА „КОЛУБАРА"

„Куп ослобођења Обреновца"

Већ 15-есетак година уназад, у оквиру октобарских свечаности, поводом 14. октобра — Дана ослобођења наше општине, Удружење спортских риболоваца „Колубара" из Обреновца организује Куп такмичење на коме учествују екипе градова из Србије, братских општина и удружења риболоваца из свих крајева Југославије са којима Обреновчани развијају успешну сарадњу.

И овог октобра „Куп ослобођења Обреновца" окупио је 60 такмичара подељених у 20 екипа. Домаћини су се представили са две екипе. Такмичење је одржано на Сави код ТЕНТ „А", која је иначе један од покровитеља ове спортске манифестације, поред СОФК-е, ОК ССРН и радних организација Обреновца.

Гордана Симић

ИЗ ОВ САВЕЗА СИНДИКАТА

120 РАДНИКА НА ЗАСЛУЖЕНОМ ОДМОРУ

Од половине септембра до половине децембра још једна група радника наћи ће се у центрима за опоравак и рехабилитацију о трошку синдиката.

Око 70 радника из свих радних колектива наше општине изузев ТЕНТ-а од 8. септембра до 21. децембра по групама у трајању од седам дана одмараће се у туристичким објектима Борског језера и Врњачке Бање.

На опоравак се упућује примерни радници углавном из производних колектива који раде на радним местима са отежаним условима рада.

Користећи удружена средства Синдиката за град Београд Општинско веће Савеза синдиката у априлу и мају упутило је око 50 радника радних организација из нашег града на опоравак у Борско језеро и Дивчибаре.

То значи да ће до краја године око 120 радника из обреновачких колектива ићи на опоравак о трошку ОВ Савеза синдиката.

Ова акција коју већ дужи период води Савез синдиката покренула је и спроводи се у циљу боље продуктивности рада нарочито на радним местима са отежаним условима.

К. Н.

БАЈАГА И „ИНСТРУКТОРИ" У ОБРЕНОВЦУ

Дом културе — све више окупља младе

Концерт Бајаге и његових „Инструктора", почетком месеца у хали спортова Дома културе у Обреновцу, заталасао је масу од око 3000, претежно младих, љубитеља рок музине.

На самом старту, публици се представила група „Амаџија" из Новог Сада. Обреновчани су стрпљиво саслушали две три осредње песмице — и почели да негодују — све више и бучније.

А онда — на сцену су ступили ду гоочекивани Бајага и „Инструктори". Направили су прави дар-мар. Хиљаде подигнутих руку и маса која пева, вришти и номеша се. Бајага и публика су певали наизменично и заједно. Температура је расла из часа у час, са сваком наредном нумером које су се низале једна за другом. На врхунцу опште еуфорије — светлости рефлектора се тање, и у све гушћем мраку, као мале звездице, пале се шибице у рукама верних обожавалаца, а Бајагин дубоки, топао глас разлива се у простору: „Заћмури..."

Онда су опет „играли мали слонови" и „левали су до зоре капетан и чланови посаде". И „нико није певао на плеј-бек".

Ипак, у том општем одушевљењу, осећало се да „тај звук који помера" који „са 220 у волтима" пробија бубне опне — повременo губи у квалитету, да је озвучење толико лоше да се текстови неких песама једноставно не разумеју, већ се све претвара у хуку и буку узареле гомиле.

Пошто је чула још две, на бис отс виране ствари, публика се разишла, углавном задовољна оним што је чула. Чувари реда и мира који су се могли видети ту и тамо, нису имали ніниаквог посла осим да и сами уживају.

После „Плавог оркестра" и Бајаге, може се рећи да Дом културе и спортова испуњава своју намену: млади Обреновца имају где да изађу и да се забаве.

Гордана Симић

ВЕРОЉУБ ГАЈИЋ

Педесет година ловачког стања

Пред празник смо искористили прилику да посетимо једног од најбољих ловаца, чика Верољуба Гајића у његовом дому у Белом Пољу. Затекли смо овог јошкрепког 64-годишњег човека како са унуком и гостима прелистава албум са сликама ловачких трофеја. Последњи од трофеја је срнџаћ, кога је чика Верољуб од стрелио као наградни трофеј, којим се може малиброј ловаца похвалити.

Чика Верољубово дружење са пушком и дивљачи датира од пре рата. Живео је у Вукићевици, па како је то била среска тромеђа, а не знајући одакле је одстрељена дивљач, плаћао је чланарину за сва три среза. Већи део свог живота провео је у друштву ловаца у шумама плодне Посавине, са дивљачи, коју је уништавао, али исто тако, са пуно љубави за хладних зима, хранио, уносио нове врсте.

Као заслужни члан Ловачке организацијевише пута је биран на значајне функције. Био је председник и секретар Ловачког друштва, председник Основне организације Бањани и Љубиници. Сада је почасни председник Основне организације Обреновац.

— Данас је теже ловити — речи су прекаљеног товца **— мада се пре ловило по цео дан. Ловна подручја угрожава индустрија и велика ми грација становништва. Тако долазимо у парадоксалну ситуацију: чланство несразмерно расте, ловишта се смањују, а ловни фонд стагнира. Пуна па ња се мора поклонити узгоју дивља чи, пошумљавању голети** — наше чика Верољуб иде намерава другоговати са пушком још неколико година. Пожелимо му да га око и рука добро слуне.

Милан Ашковић

ИМАЈМО НА УМУ

ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ – ПРОБЛЕМ СВИХ

Нагомилани проблеми заштите животне средине код нас захтевају да буду што пре именовани, сврстани и да се што пре отпочне са њиховим решавањем.

Много смо пропустити оченујући да нено нешто уради па да и ми колико и како хоћемо отпочнемо са борбом за здраву животну средину. Нажалост, нико није озбиљно са њом отпочео јер још многима није продрло у свест неопходност ове борбе за унапређење животне средине. Утинимо на свест других чињеницом да је прошло време неконтролисаних атака на природу.

Погрешна је тврдња да у садашњој економској ситуацији не треба овом проблему придавати велику важност, јер пропуштене ствари данас, тешко се могу надоснадити сутра. Познати су примери у свету да високо индусријализоване земље које су до те мере утицале на деградацију животне средине данас и уз велика материјална улагања не могу поправити оно што је ранијих година учињено.

Да би се могло нешто ново спровести треба почети од самога себе, од свог понашања и хтења у свакидашњем животу, на радном месту, од своје радне организације. Треба објективно установити да ли у организацији постоји самостална служба заштите животне средине, но је чини, да ли је заиста ефикасна, шта је конкретно на том пољу учинила, има ли план рада, које су њене научне, стручне и техничке референце и које су досадашње њене активности.

Трудимо се да свано на свом радном месту што мање негативно утиче на животну средину обезбеђујући тако и себи и будућим нараштајима услове за нормалан живот и нормалан развој.

Дипл. инг. Никола Лалић

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ: СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СКУПШТИНСКЕ ПОСЛОВЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ, ТЕЛЕФОН: 871-996, 871-786. ИЗДАВАЧКИ САВЕТ- ГРАДИМИР ЂОРЂЕВИЋ (ПРЕДСЕДНИК), ВЕСНА НИКОЛИЋ, МИЛИСАВ ПЕТНОВИЋ, ПИРОШКА НОВАЧ, САВКО БУРСАЋ, СЛОБОДАН ЛАЗАРЕВИЋ, ОЛГА ЛАКАТОШ, МИЛЕСА ВУКСАНОВИЋ, МИЉКО ДИМИТРИЈЕВИЋ, МИЛЕ ПОПОВИЋ И БОНИДАР ЛУКИЋ, РЕДАКЦИЈА: ПРЕДРАГ ЈЕВТОВИЋ ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК), НОВКА ПАВЛИЧЕВИЋ (УРЕДНИК), МИРЈАН А МИТРОВИЋ (ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК) И КАТУША НИНОЛИЋ (НОВИНАР). ФОТОГРАФ: ОЛИВЕРА ХРИСТИЋ, ШТАМПА „НАПРЕДАК", ОБРЕНОВАЦ, ВОЈВОДЕ МИШИЋА 170, ТЕЛЕФОН 871-200.